IB 8086

(DIM 321)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Νο 376
Π 1090

Ο ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΣ

ΗΤΟΙ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΝΟΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ.
ΙΕΡΕΩΣ ΔΙΚΑΙΑ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ.

Χριστιανική Ἠθική
Ἐκκλησιαστική Ἱεραρχία.
Θρησκευτικαί Τάξεις.
Ἱερατικοί Βαθμοί. Ἐκκλησιαστικοί Βαθμοί.
Ποιμένες καί Ποιμενόμενοι. Πατριάρχαι.
Μητροπολῖται. Ἀρχιεπίσκοποι. Ἐπίσκοποι.
Ἱερεῖς. Διάκονοι. Λαϊκοί. Μοναχική
Πολιτεία. Ἀρχιμανδρῖται. Μοναχοί. Ἀρχοντίκια.
Ὀφφίκια. Κληρικοί. Ἱερατεῖα. Πρωτοσύγκελοι.
Ἐπισκοπικοί Ἐπίτροποι. Ἱεροκήρυκες.
Εὐαγγελίου Κήρυγμα. Εὐαγγελίου Διῶκται.
Ὑποκριταί, Ἱερουργία. Ἱεροί κανόνες,
Κανόνων Παραβάται.
Ποινῶν ἀναγκαιότης,

Ὑπό

Ἀρχ. Χριστοφόρου Ἐ. Ἰγγλέση
Διδάκτ. τῆς Ὀρθ. Χριστ. Θεολογίας.

ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
ΤΥΠΟΙΣ «Η ΗΧΩ»
[illegible]

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΕ ΔΕΣΠΟΤΑ!

Δ΄.

Ηὐχόμην νὰ ἤρκεῖτο ἡ πρώην Γενικὴ Ἐπισκοπικὴ Ἐπιτροπὴ Κεφαλληνίας εἰς τὴν προφορικήν μου ἀπολογίαν, καὶ μὴ ἐπέβαλλέ μοι τὸ καθῆκον τῆς ἐγγράφου ἀπολογίας, ὅτι πόνος καὶ κόπος ἐγένετό μοι. Εἰ οὖν ὠφελειά τις ψυχικὴ γεννηθείη τῷ ἐμῷ κατηγόρῳ, ἢ ἀναγινώσκοντί τινι. τῷ Θεῷ εἴη ἡ δόξα, αὐτῇ δὲ ἡ χάρις.

Ἀνεγνων, Παν. Δέσποτα καὶ ἐπανέγνων τὸ κατ' ἐμοῦ « χειρόγραφον τοῦ κατηγόρου μου Παπᾶ—Σταύρου Ἐφημερίου τῆς ἐν Πεσάδᾳ Ἐκκλησίας τῆς Εὐαγγελιστρίας, καὶ οὐκ ἐπαυσάμην διαλογιζόμενος· Ὁποῖόν τι ἄραγε πνεῦμα ὑπηγόρευσε τὸ « χειρόγραφον » τοῦτο; Τὸ ἀγαθὸν ἢ τὸ πονηρόν; Καὶ ἄγνοια καὶ ἀμφιβολία καὶ βαρυθυμία κατέσχε με. Ἐν τῇ ἀμηχανίᾳ μου ταύτῃ, ὕψωσα χεῖρας ἱκέτιδας πρὸς τὸν Κύριον καὶ ηὐχήθην ἵνα μοὶ δῷ πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως τοῦ γνῶναι Ἐντολὰς ἁγίας αὐτοῦ καὶ στηρῖξαι ἐμὴν καρδίαν ἐν τοῖς θελήμασιν αὐτοῦ. Καὶ ἠρεύνησα τὰς ἱερὰς Βίβλους ἵνα εὕρω ὁποῖόν τι τὸ ἀγαθὸν πνεῦμα, τίς ἡ ἄνωθεν σοφία, [illegible] διδασκαλία, καὶ ὃ εὗρον ἰδού. Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφ[illegible] ἁγνή ἐστιν, ἔπειτα εἰρη[illegible], μεστὴ ἐλέους,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

καὶ καρπῶν ἀγαθῶν. (Ἰακ. 3. 17). Ἠρεύ-
νησα ἔτι καὶ ἰδοὺ τί εὗρον· «Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ
πνεύματος (τοῦ ἀγαθοῦ) ἐστίν ἀγάπη, χαρά,
εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, πί-
στις, πραότης, ἐγκράτεια,» (Γαλ. 5,
22). Καὶ ἐζήτησα νὰ μάθω τί ἐστιν ἀγάπη, τί τὸ
καθῆκον τῆς ἀγάπης, καὶ ἰδοὺ τί εὗρον ἐν ταῖς ἱε-
ραῖς Βίβλοις· «Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρη-
στεύεται, οὐ περπερεύεται, (ἀλαζο-
νεύεται), οὐ φυσιοῦται, ... οὐ ζητεῖ,
τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ
λογίζεται τὸ κακόν· οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀ-
δικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ, πάντα στέγει,
πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομέ-
νει· ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει» (α,
Κρθ. 13, 4, 8). «Τὸ δὲ τέλος τῆς πα-
ραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας, καὶ
συνειδήσεως ἀγαθῆς, καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου».
(α, Τιμ. 1 5). Τί δ' ὁ ἐρευνῶν εὑρίσκει ἐν τῷ
κατ' ἐμοῦ «χειρογράφῳ»; Ἀντὶ εἰρήνης ἔριδα· ἀντὶ
ἀγάπης μῖσος· ἀντὶ χρηστότητος ἐπιβουλήν· ἀντὶ ἀ-
γνοίας δόλον· ἀντὶ ἐπιεικείας πεισμονήν· ἀντὶ ἀγαθοσύ-
νης κακίαν· ἀντὶ ἐλέους τραχύτητα· ἀντὶ πραότητος
ὀργήν· ἀντὶ ἐγκρατείας ἀκρατίαν θυμοῦ· ἀντὶ μακροθυ-
μίας ἀκατάσχετον ἐπιθυμίαν κακώσεως· ἀντὶ χαρᾶς ἔκ-
στασιν φρενῶν· καὶ ἀντὶ πίστεως τῷ Θεῷ, τῷ Θεῷ
ἀποστασίαν.

Ἡ ἀντίθεσις αὕτη, Πατέρες ἅγιοι, μὲ κατέπληξε,
καὶ ἐν τῇ καταπλήξει μου ταύτῃ, ἐζήτησα ν' ἀνεύ-
ρω ὁποῖόν τι καὶ τί πονηρὸν πνεῦμα, καὶ ἰδοὺ τί
εὗρον· «Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; Δειξάτω
ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ
ἐν πραότητι σοφίας. Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν
ἔχετε καὶ ἐριθείαν (σπουδαρχίαν) ἐν τῇ καρδίᾳ

ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀ-
ληθείας· οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερ-
χομένη, ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχική, (σαρκική)
δαιμονιώδης. Ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία ...
ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα»
(Ἰακ. 3 13). Καὶ διὰ τοῦτο διδασκόμεθα ὅτι «τοὺς
ἀσεβεῖς φαύλους ποιεῖ ἀλκοτία». (Παρμ. 13
6). «φανερὰ δ' ἐστι τὰ ἔργα τῆς σαρκός· ἅτινα ἐ-
στιν ἔχθραι, ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐρι-
θ αι, διχοστασίαι, αἱρέσεις, καὶ τὰ
ὅμοια τούτων, ἃ οἱ τὰ τοιαῦτα πράττοντες Βασιλεί-
αν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν». (Γαλ. 5 19 21)

Καὶ ἀπέναντι τοιαύτης καὶ τοσαύτης ἀνακαλύψεως
τοῦ τε ἀγαθοῦ καὶ τοῦ πονηροῦ πνεύματος, ἐξέστη ἡ
ψυχή μου καὶ ἀνεβόησα· Ἵλεως γενοῦ Κύριε! Τοιοῦ-
τον ἔδει εἶναι τὸν Ἱερέα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου! ...
«Ἄνθρωπον ἄκακον, ἀληθινόν, ἄμεμπτον
θεοσεβῆ, ἀπεχόμενον ἀπὸ παντὸς κα-
κοῦ!» (Ἰὼβ 2 5). «Τίς σοφὸς ὅς συνήσει ταῦ-
τα;» (Ψαλ. 106 43). Καὶ ἐμακάρισα τὸν μακάριον
Προφήτην εἰπόντα, «Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου!» ..
(Ψαλ. 110 9) καὶ τὸν Σοφὸν ἀποφηνάμενον, «Μακά-
ριος ἄνθρωπος ὅς εὗρεν σοφίαν καὶ θνητὸς ὅς εἶδε
φρόνησιν» (Παρ. 3 13). Καὶ διελογίσθην ἐν ἐμαυτῷ
Ποῦ νῦν οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου βοῶντος, «Ἔλεον θέ-
λω καὶ οὐ θυσίαν;» (Ὠσ. 6 6) Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦ-
μα συντετριμμένον.... (Ψαλ 50 19) Ποῦ
οἱ μακαρισμοὶ αὐτοῦ; «Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ
ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Μακάριοι οἱ
πραεῖς ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν, Μακά-
ριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄ-
ψονται. Ποῦ τό «Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκα
δικαιοσύνης ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν
Οὐρανῶν. Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδί-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

σωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ρῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ΕΝΕΚΕΝ ΕΜΟΥ;» Ποῦ τὸ χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς;» (Ματ. 5 12) Ποῦ δὲ καὶ τὰ τοῦ Θείου Χρισοστόμου χρυσᾶ παραγγέλματα, «Κατάστειλον τοίνυν ὀργὴν, σβέσον θυμόν· κἄν ἀδικήση τις, κἄν ὑβρίση δάκρυσον ἐκεῖνον· μὴ ἀγανακτήσῃς σύ συνάλγησον μὴ παροξυνθῇς, μηδὲ εἴπῃς ὅτι, εἰς τὴν ψυχὴν ἠδίκημαι· οὐκ ἔστιν οὐδείς εἰς τὴν ψυχὴν ἀδικούμενος, ἐάν μὴ ἡμεῖς ἑαυτοὺς ἀδικήσωμεν. [Κατήχ. Β! γ!] Ἀλλὰ τίς ὁ ἀκούων; Τίς ἐν ὑμῖν ὅς ἐνωτίσεται ταῦτα; Καὶ ἀνεμνήσθην τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου εἰπόντος. «Κύριε τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;» (53 1 42 23) Καὶ ἠρώτησα ἐμαυτόν· Τίς ὁ τὴν τοσαύτην ἀποστασίαν ἐμφυσῶν καὶ ἀναῤῥιπίζων; Οὐχί ὁ ἐχθρός; Οὐχί ὁ Ἀντικείμενος; Οὐχί ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν; Οὐχί ὁ Σατανᾶς, ὁ Ἀντίχριστος, ὁ Διάβολος «ὁ διαπορευμένος τὴν ὑπ' οὐρανὸν, καὶ ἐμπεριπατῶν τὴν σύμπασαν, ἵν' εὕρῃ τί νὰ κατηγορήσῃ τῶν ἁγίων, ἐνώπιον τοῦ Ὑψίστου, ζητῶν ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς» καὶ «δέρμα ὑπὲρ δέρματος.» Οὐχὶ ἐκεῖνος οὗ οἱ κόλποι καὶ αἱ μασχάλαι εἰσὶν πλήρεις «χειρογράφων» κατηγορητηρίων, ἐρχομένου ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; Οὐχὶ ἐκεῖνος οὗ «τὸ καθ' ἡμῶν Χειρόγραφον» διεῤῥίξεν ὁ Χριστὸς, προσηλώσας αὐτῷ τῷ Σταυρῷ;» [Κολ. 2 14] Οὐχὶ ὁ περιπατῶν «ὡς λέων ὠρυόμενος ζητῶν τί νὰ καταπίῃ;» [α Πετ. 5 8] Οὐχί ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν. ὁ κατηγορῶν αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός;» (Ἀπ. 12 10 Οὐχὶ ὁ κατήγορος τοῦ μακαρίου Ἰώβ; (1 7 9 2 2 5) Οὐχί ὁ κατήγορος τῶν ἁγίων Ἀποστόλων; (Λου. 22 31) Οὐχί ὁ πειρασμὸς ὁ πειράξας τὸν Ἰησοῦν ἐν τῇ ἐρήμῳ; (Ματ. 4 1) Οὐχὶ ὁ ἀνοίγων τὸ

στόμα αὐτοῦ κατὰ τοῦ Κυρίου, ὡς λέων ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος;» (ψαλ. 21 14). Καὶ ταῦτα διαλογισθείς ἐθαύμασα καὶ εἶπον μετὰ τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου, «Πῶς ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ ὁ Ἑωσφόρος ὁ τὸ πρωῒ ἀνατέλλων!» [14 12] Καὶ προσεθέμην· Πῶς οὐκ ἐξέστη ἡ καρδία τοῦ κατηγόρου μου! Πῶς οὐκ ἐξεταράχθησαν αἱ φρένες αὐτοῦ! Ἀλλ' ὁ σοφὸς ἀπεκρίθη μοι· Εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία [Σ. Σολ. 1 4] Μάταιοι γὰρ πάντες ἄνθρωποι φύσει, οἷς παρῆν Θεοῦ ἀγνωσία! [Σοφ. 18 1]. Τοιοῦτος ὁ ἄθλιος ἄνθρωπος ὁ ἀφιστάμενος τοῦ Κυρίου.

Ἔλθωμεν νῦν ἀδελφοὶ ἐπὶ τὸ κατ' ἐμοῦ «χειρόγραφον» τοῦ κατηγόρου μου. Τί τοῦτο; «Χειρόγραφον» ἄῤῥαφον, ἄῤῥυθμον, οὐδὲ τὸ ἄρχεται οὐδὲ τὸ διὰ τίνων διέρχεται, οὐδὲ τὸ ποῦ καταλύγῃ διαῤῥάπτον καὶ διαῤῥυθμίζον. Ἀλλὰ τούτων καὶ τῶν τοιούτων ἄλλοις ἡ φροντίς. Ἡμεῖς μόνον τὰς τῆς τοῦ κατηγόρου μου κατηγορίας ἐξετάζομεν, διαφωτίζομεν καὶ ἐπανορθοῦμεν, κατὰ τὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς ὅρους τῶν ἁγίων Γραφῶν, τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων, καὶ ἀφίνομεν ἡμῖν τὴν φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν ἵνα ἐξαγάγητε τὰ ἀποῤῥέοντα λογικὰ συμπεράσματα πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Εὐταξίαν καὶ Διακόσμησιν, ἐν τῇ σοφίᾳ ὑμῶν, τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τῷ καθήκοντι.

Β!

Κατηγερία Α! Χαρακτὴρ καὶ φύσις τοῦ κατηγόρου μου

Τί μοι κατηγορεῖ ὁ Ἀντικείμενός μου; Ὅτι ἐσκέφθην μυστικῶς καὶ οὕτως εἰπεῖν ἀφανῶς, ὑπὲρ [illegible] γέροντες συγγενοῦς μου, ἐπὶ τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ, ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ, κατὰ τὴν ὑπὲρ τῆς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ψυχῆς αὐτοῦ ψαλλομένην ἱερὰν Ἀκολουθίαν, χωρὶς νὰ ὑπάγω πρότερον ἐνώπιον αὐτοῦ ἐμφανῶς, ἵνα τῷ βάλλω μετάνοιαν, καὶ χωρὶς πρότερον ἐμφανῶς νὰ θυμιάσω αὐτὸν τρίς, ὅπερ ὁ ἐμὸς κατήγορος ἑρμηνεύει, ὅτι ἐποίησα τοῦτο μετὰ μεγάλης περιφρονήσεως πρὸς ἐμὲ (αὐτὸν δηλονότι) ὡς ΠΡΟΕΞΑΡΧΟΝΤΑ τῶν λοιπῶν ἱερέων, ὡς τοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ καὶ ΒΑΘΜΟΥ, κατὰ τὰς ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙΣ τῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ τὰς ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΑΣ) ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, χωρὶς νὰ λάβῃ καιρὸν παρ' ΑΥΤΟΥ, καὶ χωρὶς νὰ φέρῃ σέβας πρὸς τὸν ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, καὶ νὰ ΘΥΜΙΑΣΗ τρίς ΤΟΝ ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΝ! . . . .»

Ὁποία ἀληθῶς Εὐαγγελικὴ χρηστολογία!. . . Ὁποῖον ἄνθος πνευματικῶν χαρίτων !. . Ὁποῖος Παράδεισος Χριστιανικῶν ἀρετῶν! . . . Τί πρῶτον, τί δ' ὕστατον νὰ θαυμάσῃ τίς ἐν ῥήμασι τοσοῦτον ὀλίγοις; Καὶ αὐτὸς ὁ τῆς ἀναιδείας πατήρ, αὐτὸς ὁ Σατανᾶς θὰ ἠρυθρία ἐπὶ τοσαύτῃ ἀναιδείᾳ τοσαύτῃ οἰήσει, ἀλαζονείᾳ καὶ κομπορρημοσύνῃ! Πόσον ἀληθές, ἀδελφοί, τὸ θεῖον ῥῆμα, «Ἀρχὴ ὑπερηφανίας, ἀνθρώπου ἀφισταμένου ἀπὸ τοῦ Κυρίου!» (Σειρ. 10 15).

Τίνι δ', ἀδελφοί, ὁ ἀγαθὸς οὑτοσί, ταυταγί βροντηδὸν βροντοβολεῖ τὰ πολύκροτα καὶ πολυκέραυνα αὐτοῦ πυρά; Ἐκείνῳ, ᾧ ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Σπυρίδων, ὁ Μητροπολίτης Κεφαλληνίας, ἐν Ἐκκλησιαστικῷ Γράμματι ἀποφαίνεται ὅτι, ἡ αὐτοῦ Ταπεινότης, ἀκριβῶς γιγνώσκουσα τὴν θεοφιλῆ χρηστότητα τῆς ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ Εὐαγγελικῆς διαγωγῆς» τοῦ ἀναφερομένου, καὶ τὴν πολύτιμον σπουδαιότητα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν λόγων αὐτοῦ, γεμόντων ἀληθοῦς καὶ σώφρονος ἐθνικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ πνεύματος, ηὐδόκησε νὰ χορηγήσῃ αὐτῷ τὸ τοῦ Μεγάλου Ἀρχιμανδρίτου Ἀξίωμα, ἵνα ἔχῃ

τὸν πρῶτον τόπον ΠΑΝΤΩΝ τῶν ἐν τῇ Αὐτοῦ Μητροπόλει ἱερέων καὶ κληρικῶν ἀξιωματικῶν θυμιᾶται τρίς, ζώνηται τὸ ἱερὸν Ἐπιγονάτιον ἐν ταῖς θείαις καὶ ἱεραῖς λειτουργίαις, καὶ ἀπολαμβάνῃ παρά τε τῶν ἱερέων καὶ κληρικῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἐγκατοίκων τῶν κατὰ πνεῦμα αὐτοῦ τέκνων εὐσεβῶν Χριστιανῶν, πᾶσαν τὴν ἀνήκουσαν τῷ ἱερῷ αὐτοῦ ἀξιώματι, κατὰ χρέος, τιμήν, ἀγάπην, καὶ σέβας». Καὶ ταῦτα τὰ Ἐνταλτήρια Γράμματα τοῦ Ἀρχιερέως καὶ Μητροπολίτου αὐτοῦ, ὁ κατήγορός μου ὁ ἀνάξιος αὐτοῦ σύγγελος καὶ πρωτοσύγγελος καὶ οἰκέτης καὶ ὑπηρέτης καὶ ἀνεψιός, ἀναιδῶς καὶ ἀσεβῶς ἐξουθενοῖ, βδελύττει, ποδοπατεῖ καὶ λακτίζει, τοῦτον ὑποσκελίζων, καὶ τούτου ὑπεράνω ἑαυτὸν ἀνυψῶν, ἀναγορευόμενος αὐτὸς ΠΡΟΕΞΑΡΧΩΝ ΤΩΝ ΙΕΡΕΩΝ, καὶ ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΣ τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

Ἀλλ' ἐμπρώτοις, παρακαλῶ, ἐρωτήσατε τὸν κατήγορον τῶν ἀδελφῶν τίνας ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καλεῖ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΑΣ; Τὰς ἀρεσκούσας; Τὰς ἀπαρεσκούσας; Ἑκατέρας; Τὴν ἑτέραν; Τὴν ὑστέραν; Τὴν προτέραν; Ἁπαξαπάσας; Τίνας; Εἰ δ' ἴδοιτε τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ δεδεμένην τῷ λάρυγγί του καὶ ἀφασίαν καὶ ἀπορίαν κατέχουσαν αὐτόν, ὑμεῖς μὴ ταράξητε τὸν ἄνδρα, καὶ ἐν ἄλλοις μεταβάντες, ἐρωτήσατε τὸν ὑπεραλαζονευόμενον ὑπερόπτην,— Ἑταῖρε, σύ, τίς εἶ, ὁ τοσοῦτον ὑψαγόρως λέγων, Μετὰ μεγάλης περιφρονήσεως πρὸς ΕΜΕ;» Πρὸς σέ! . . Τίς εἶ σύ; . . Μὴ εἶ, σύ, ὁ μακάριος Πατριάρχης Ἀβραάμ; Ἀλλ' αὐτὸς καλεῖ ἑαυτόν, «γῆ καὶ σποδὸν» [Γεν. 18, 37]. Μὴ εἶ σύ ὁ μακάριος Ἰώβ; Ἀλλ' αὐτὸς καλεῖ ἑαυτόν, «ὄνον ἐρημίτην» (11, 12) τουτέστιν, ὄνον τῆς ἐρήμου, ὄνον ἄγριον, ὄναγρον. Μὴ εἶ σύ, ὁ ΠΡΟΦΗΤΑΝΑΞ Δαβίδ; Ἀλλ' αὐτὸς καλεῖ ἑαυτὸν σκώληκα καὶ οὐκ ἄνθρωπον, ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξουθένημα λαοῦ (Ψαλμ. 21, 7). Μὴ εἶ σύ, ὁ Προφήτης Ἡσαΐας; Ἀλλ' αὐ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τὲς καλεῖ ἑαυτὸν, «ῥάκος ἀποκαθημένης; (64,6). Μὴ εἶ σὺ ὁ Οὐρανοβάμων Ἀπόστολος Παῦλος; Ἀλλ' αὐτὸς καλεῖ ἑαυτὸν «Ἔκτρωμα» καὶ «οὐκ ἱκανὸν καλεῖσθαι Ἀπόστολον» (α, Κορ, 15, 8.9). Τίς οὖν εἶ σύ; Οὐκ εἶ σὺ οὖν ἐλάσσων καὶ χείρων τῶν Μακαρίων τούτων; Οὐκ οὖν εἶ σὺ χείρων γῆς καὶ σποδοῦ, χείρων ὄνου ἐρημίτου, χείρων ἀνθρώπου καὶ σκώληκος, καὶ ὀνείδεοι ἀνθρώπων καὶ ἐξουθενήματος λαῶν, χείρων ῥάκεος ἀποκαθημένης, καὶ χείρων ἐκτρώματος; Πῶς οὖν Τολμᾶς, καλεῖν σαύτὸν, σὺ ὁ ἐλάχιστος, «Σταῦρος ὁ πολὺ ἁμαρτωλός,» ΠΡΟΕΞΑΡΧΟΝΤΑ τῶν Ἱερέων, ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΝ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ἀναξίως τῆς ὑψηλότητος καὶ ἁγιώτητος τῆς Ἱερωσύνης σου, καταδεξάμενος γενέσθαι Ὀφφικιάλλιον καὶ οἰκέτην καὶ ὑπηρέτην τοῦ Ἐπισκόπου παρὰ τὰς ἀρχαίας Διατάξεις καὶ Διατυπώσεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας; Πῶς τολμᾷς νὰ ζητῇς καὶ ἀπαιτῇς μετανοίας καὶ θυμιάματα, ὡς ὁ Βὴλ ὁ Δαγὼν, ὁ Μολόχ, τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν; καὶ ταῦτα οὐχὶ ἁπλὰ οὐχὶ διπλᾶ, ἀλλὰ θυμιάματα ΤΡΙΠΛΑ; .., Καὶ τολμᾷς λέγειν μετὰ τοῦ Ἑωσφόρου, «Ὑπεράνω τῶν ἐμῶν ἀδελφῶν ἀναβήσομαι, ὑψώσω τὸν θρόνον μου ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν, καὶ ἔσομαι ὅμοιος τῷ Ἀρχιερεῖ; ... » Ἀλλ' ἑταῖρε, πόθεν σὺ ἔχῃς;» «Πόθεν παραγέγονας; Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, «Ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ ἀλλ' Ἑαυτὸν ΕΚΕΝΩΣΕ μορφὴν δούλου λαβὼν ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν Ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου!». (Φιλπ. 2.6) «Καὶ Αὐτὸς, διὰ τὸ κεκακῶσθαι, οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα Αὐτοῦ. Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος (Αὐτὸν) ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα (Αὐτοῦ). Ἐν τῇ ταπεινώσει (Αὐτου) ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη! .., » (Ἡσ. 53,7). Σὺ δὲ τῷ Κυρίῳ ἀντιτιθέμενος, ἐν μορφῇ Ἱερέως ὑπάρχων, ἁρπαγμὸν ποιεῖς, ὑπερτιθέμενος, τῶν σῶν ἀδελφῶν,

καὶ σεαυτὸν ὑπερυψῶν, μορφὴν Ἐπισκόπου λαμβάνεις; Καὶ αὐτὸς, διὰ τὸ ὑπερυψωθῆναι καὶ ὑπερευφρανθῆναι, ἀνοίγεις τὸ στόμα τὸ σὸν, καὶ βοᾷς μεγάλα, καὶ ὡς χοῖρος ἐπὶ τὴν τροφὴν γρύζεις καὶ ἐναντίον τοῦ διδόντος σοι αὐτὴν γρυλλίζεις μέγα ἀνοίγων τὸ στόμα; Καὶ ἐν τῇ ἀγερωχίᾳ τῇ σῇ τολμᾷς λέγειν· Μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι ὁ βαθμὸς ὁ ἐμὸς οὐκ ἐστιν ὡς ὁ βαθμὸς ὑμῶν· οὐδὲ καταδέχομαι περιφρόνησιν, οὐδ' ὑπομένω ὕβριν, οὐδ' ἀνέχομαι παράβλεψιν σεβασμοῦ· ἐγὼ οὐκ εἶμι ὡς εἷς ἐξ ὑμῶν, οὐκ εἶμι ὡς ἴσος ἐν ἴσοις· ἐγὼ εἶμι, ὁ ΠΡΟΕΞΑΡΧΩΝ, ὑμῶν, καὶ τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΣ! ... Ἐγὼ οὐκ ἀφίημι οὐδενὶ ἀσεβασίαν, οὐκ ἀφίημι ἔλλειψιν μεγάλην ἢ μικρὰν ἢ ἐλαχίστην· ἐγὼ ἐκδικῶ καὶ τιμωρῶ μικρὸν ἢ μέγα μέχρι θανάτου! : Ἐγὼ οὐ συγχωρῶ, οὐκ ἀφίημί τινί τι, οὐδὲ σοί, «εἰμὴ πεσὼν προσκυνήσῃς μοι». (Ματ. 4. 9)

Φεῦ «οἱ ἐγκαταλιπόντες ὁδοὺς εὐθείας τοῦ πορευθῆναι ὁδοὺς σκότους».. (Παρμ. 2. 13.) Ὁποία τῷ Θεῷ ἀποστασία!.. Ἑταῖρε, τίς κοινωνία νῦν σοί, ἐρωτήσατε ἡμεῖς αὐτὸν, ἀδελφοί, τίς κοινωνία σοὶ καὶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν; Τίς κοινωνία ταπεινότητος πρὸς ὑπερηφανίαν; Πραότητος πρὸς ὀργὴν; Αὐταπαρνήσεως πρὸς ἁρπαγμὸν; ἀληθείας πρὸς ψεῦδος; Εὐσεβείας πρὸς ἀσέβειαν; Ὑπακοῆς πρὸς ἀποστασίαν; «Τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; Τίς δὲ συμφώνησις Χριστῷ πρὸς Βελίαλ; Ἢ τίς μερὶς πιστοῦ μετὰ ἀπίστου; .. [Β, Κορ. 6, 14]. Ἐπειδὰν δ' αὐτὸς ἀντιστρέψειεν ἡμῖν εἰς ἀπόκρισιν, αὐτὸ τὸ νῦν ῥηθὲν αὐτῷ ῥῆμα Τίς συμφώνησις Χριστῷ πρὸς Βελίαλ;» Ἢ τὸ τοῦ Σατανᾶ, «Τί ὑμῖν καὶ Σοί, Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ... (Μτ. 8, 29). Τότε ἀναμνήσθητι τὸ τοῦ Προφητάνακτος εἰπόντος. «Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἔστιν Θεός! ...» (ψ. 13. 1.) «Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτοῦ, ταῖς

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν, ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει· ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα... ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνων!..» (ψ. 13, 4).

Ἐπεὶ δ', ἀδελφοί, ἐπικαλεῖται τὰς διατάξεις καὶ διατυπώσεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐρωτήσατε τὸν κατήγορον τῶν ἀδελφῶν, Ἑταῖρε, τίνες εἰσὶν αὗται; Ἐν τίνι Κανόνι; Τίνος Συνόδου, Οἰκουμενικῆς; Τοπικῆς; Τίνες; Ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ; Ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις; Ἐν ταῖς πράξεσιν; ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς; ἐν ταῖς διαταγαῖς, ἐν ταῖς Προφητείαις, ἐν τοῖς κανόσι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων; Ποῦ εἰσιν; Ἐν συγγράμμασι τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων; Ἐν ἐκείναις τῶν τῆς Ἐκκλησίας Διδασκάλων; .., Ποῦ εἰσιν αὗται αἱ Διατάξεις καὶ Διατυπώσεις τῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας; Ἐπεὶ δ' ὁ ἀνὴρ σιγᾷ, καὶ τὸ στόμα φιμοῦται, καὶ τοὺς ὀδόντας συσφίγγει, ἡ δὲ γλῶσσα κεκόλλικε τῷ λάρυγγί του, ἡμεῖς ἀπαλλάττομεν αὐτὸν τοῦ κόπου καὶ λέγομεν ἡμεῖς ἀντ' αὐτοῦ αὐτάς, καὶ ἰδοὺ αὗται.

Γ'.

Ἐκκλησιαστικὴ Ἱεραρχία Ἱερατικοὶ βαθμοί. Ἐκκλησιαστικοὶ βαθμοί. Ποιμένες καὶ Ποιμενόμενοι Πατριάρχαι. Μητροπολῖται. Ἀρχιεπίσκοποι. Ἐπίσκοποι. Ἱερεῖς Διάκονοι. Λαϊκοί. Μοναχικὴ Πολιτεία. Ἀρχιμανδρῖται. Μοναχοί. Ἀρχοντικία. Ὀφφίκια. Ἱερατεῖα. Πρωτοσύγγελοι. Ἐπισκοπικοί. Ἐπίτροποι.

Αἱ Διατάξεις καὶ Διατυπώσεις τῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας δύο τάξεις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ γιγνώσκουσι, τοὺς Ποιμένας καὶ τοὺς Ποιμενομένους, ἤτοι τοὺς διδάσκοντας καὶ διδασκομένους τοὺς μυοῦντας καὶ μυουμένους, τοὺς ἁγιάζοντας καὶ ἁγιαζομένους· δύο δὲ Βαθμούς, τοὺς Ἱερατικοὺς καὶ τοὺς Ἐκκλησιαστικούς.

Καὶ Ποιμένες εἰσὶν οἱ Ἱερεῖς, οἱ Ἐπίσκοποι, οἱ Ἀρχιεπίσκοποι, οἱ Μητροπολῖται, οἱ Πατριάρχαι. Οἱ Ἱερεῖς ποιμένουσι, διδάσκουσι καὶ ἁγιάζουσι τοὺς Διακόνους, τοὺς Ὑποδιακόνους, τοὺς Ἀναγνώστας καὶ τοὺς λαϊκοὺς τῆς Ἐφημερίας αὐτῶν. Οἱ Ἐπίσκοποι τοὺς Ἱερεῖς καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν. Οἱ Ἀρχιεπίσκοποι καὶ Μητροπολῖται τοὺς Ἐπισκόπους καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν. Οἱ Πατριάρχαι τοὺς Μητροπολίτας, Ἀρχιεπισκόπους, Ἐπισκόπους καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν ἐν Συνόδῳ δωδεκαμελεῖ ἐκ Μητροπολιτῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων, κατὰ τὸν τύπον καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Οἱ Ἱερεῖς δὲν ποιμένουσιν Ἱερεῖς, οὐδ' εἰσὶν ἄρχοντες αὐτῶν, οὐδ' ἐξάρχοντες, οὐδὲ προεξάρχοντες ἀλλ' ἀδελφοὶ ἴσοι ἐν ἴσοις, μεταξύ των ἡγούμενοι Ἐν πνευματικῇ ταπεινοφροσύνῃ, (*Φιλπ.* 2, 3, Ἐφ. 5, 21), κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς ἡλικίας καὶ τῆς χειροτονίας, καθ' ἄφησιν ὁ θεῖος Ἀπόστολος «Νεώτεροι ὑποτάγητε πρεσβυτέροις, πάντες δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι. τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε; ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.» (α, Πιρ. 5,5). Πρὸ πάντων δ' ἡγούμενοι οἱ τοῦ χάρισμα τῆς Διδασκαλίας παρὰ τοῦ Κυρίου λαβόντες ὑπὲρ ὧν ἡ Ἐκκλησία ἀσιγήτως εὔχεται τιμῶσα τὴν μνήμην αὐτῶν, δεομένη ὑπὲρ Εὐαγγελιστῶν, Κηρύκων Διδασκάλων, ἑπομένη τῇ μακαρίᾳ παραγγελίᾳ τῶν ἀποστόλων ἐντειλαμένων, «Μνημονεύετε, ἀδελφοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆναι τινα ὑμῶν ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ.» (α, Θεσσ. 2, 9 Ἑβρ. 13, 7.) «Τὸν λαλοῦντα σοι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ δοξάσεις· μνησθήσῃ δὲ αὐτοῦ ἡμέρας καὶ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ψυχτάς· τιμήσης δὲ αὐτὸν, οὐχ ὡς γεννήσεως αἴτιον ἀλλ' ὡς τοῦ εὖ εἶναι σοὶ Πρόξενον γενόμενον.» ('Αποσ. Διατ. Ζ'. υ'. σ. 68). «Ὃ δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν». (Μτ. 5, 19). (Μτ. 10, 14, 22, 40.) (Πρξ. 28, 10.) (α Γαλ 5, 17.) Οὕτως οὐδ' οἱ 'Επίσκοποι ποιμένουσιν 'Επισκόπους, οὐδ' οἱ 'Αρχιεπίσκοποι 'Αρχιεπισκόπους, οὐδ' οἱ Μητροπολῖται Μητροπολίτας. οὐδ' οἱ Πατριάρχαι Πατριάρχας, ἀλλ' ὦσιν μεταξύτων ἀδελφοὶ ἴσοι ἐν ἴσοις, ἡγούμενοι ἀλλήλοις κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς αὐτῶν 'Αρχιερωσύνης, οἱ δὲ Πατριάρχαι κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῶν ἑαυτῶν 'Εδρῶν ἅ, ἐν Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις, ὥρισεν ἡ Καθολικὴ 'Εκκλησία. Πλὴν τούτων ὑπάρχουσι καὶ ἕτεροί τινες· ἐν τῇ 'Ορθοδόξῳ τοῦ Χριστοῦ 'Εκκλησίᾳ Ποιμένες, ποιμνίων τιμιωτέρων, ὑψηλοτέρων ἁγιωτέρων, τοῦ 'Αγγελικοῦ Σχήματος, ὀνομαζομένων· [ἀνθρώπων ἀπαρνηθέντων ἑαυτούς, κατὰ τὴν ἐντολὴν ΤΟΥ ΘΕΟΥ, «Εἴτις θέλει ὀπίσω Μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθήτω Μοι». (Μρ. 8, 34.) καὶ τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ πατέρα καὶ μητέρα, καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς, καὶ σύζυγον καὶ υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ οἰκίας καὶ ἐλαιῶνας καὶ ἀμπελῶνας καὶ ἀγροὺς καὶ ἐμπόρια καὶ κτήσεις καὶ ὑπάρξεις (Μτ. 10, 37. 19, 12). ἀνθρώπων ἀπαρνηθέντων τὴν ὑπερηφανίαν, τὴν ἀλαζονίαν τὴν οἴησιν, τὸν ἐγωϊσμόν, τὴν ἰδιοτέλειαν, τὴν πρωτοκλησίαν, τὴν πρωτοκαθεδρίαν. τὰ «εὖγε εὖγε», τὰ «θυμιάματα» τὰ ὡσαννὰ, τὰ ἀλληλούϊα· ἀνθρώπων ἀπαρνηθέντων τὰς ἀναφορὰς, τὰς μηνύσεις, τὰς κατασκοπεύσεις, τὰς ἐπιβουλὰς τὰς καταγγελίας τὰς προδοσίας, τὰς κατὰ τὰς ἐπ. ἀριθμένα, τὰς ὑπὸ ἡμερομηνίαν

τοὺς μάρτυρας, τὰ κρητήρια· ἀνθρώπων ἀράντων τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου καὶ ἀκολουθούντων αὐτὸν ἐν ὑποταγῇ ἐν ὑπακοῇ, ἐν ταπεινώσει ἐν πόνοις ἐν θλίψεσιν ἐν στενοχωρίαις! ἐν πείνῃ, ἐν δίψῃ ἐν γυμνότητι· κεκλεισμένων ἐν πνευματικῇ Μάνδρῃ, ἐν ἰδιορρύθμῳ καὶ ἀνεξαρτήτῳ πολιτείᾳ πολιτευομένων, ὑπὸ ἕνα πνευματικὸν Ποιμένα, λαβόντα παρὰ τῶν ἐκεῖ Πνευματικῶς ἀσκουμένων Πατέρων, διὰ χειρὸς τοῦ 'Επισκόπου, τοῦ Μητροπολίτου ἢ τοῦ Πατριάρχου, τὴν Ποιμαντερικὴν 'Ράβδον τὸν ἐνθρονισμὸν καὶ τὴν 'Αρχιμανδριτικὴν ἀναγόρευσιν· ἀνθρώπων ἑτοίμων νὰ ῥιφθῶσιν διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Κυρίου, ἐν παντίοις κινδύνοις, ἐν φυλακαῖς, ἐν σπηλαίοις καὶ ὀπαῖς τῆς γῆς· ὑπομεῖναι διωγμοὺς, ταπεινώσεις, ὕβρεις, ῥαπίσματα, μαστιγώσεις, πέδας, ἁλύσεις, πελέκεις λόγχας, μαχαίρας πριόνας, τροχοὺς, πεπυρακτωμένα σίδηρα, ἐσχάρας καμίνους καὶ μυρίους θανάτους ἀνθρώπων ἡμέρας καὶ νυκτὸς αἰνούντων, ὑμνούντων, ᾀδόντων. εὐλογούντων, προσκυνούντων, δοξολογούντων τὸν Κύριον καὶ εὐχαριστούντων αὐτῷ ἐν προσευχαῖς ἐν δεήσεσιν, ἐν ἱκεσίαις ἐν παρακλήσεσιν, ἐν τελεταῖς καὶ μυσταγωγίαις. Τὸν πνευματικὸν Ποιμένα ταύτης τῆς πνευματικῆς Μάνδρας, ἡ 'Ορθόδοξος τοῦ Χριστοῦ 'Εκκλησία, καλεῖ 'Αρχιμανδρίτην, ὃς ποιμένει πάντας τοὺς ἐν τῇ Πνευματικῇ Μάνδρῃ αὐτοῦ ὁσίους Πατέρας, δοκίμους ἢ μεγαλοσχήμους, 'Ιερεῖς, Διακόνους, 'Υποδιακόνους 'Αναγνώστας καὶ Μοναχούς.

Οἱ 'Αρχιμανδρῖται οὗτοι, Ποιμένες ἰδίου καὶ ἀνεξαρτήτου Ποιμνίου ὁσιωτάτου καὶ 'Αγγελικοῦ, ἔχουσι τιμὴν καὶ ἐξουσίαν ἴσην 'Επισκόπου καὶ μετὰ τῶν 'Επισκόπων συνεδρεύουσιν ἐν ταῖς Συνόδοις, καὶ μίτραν 'Επισκόπου λειτουργοῦντες φοροῦσιν ὡς γίνεται δῆλον ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Δῆλον οὖν ὅτι, ἡ Ὀρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἕνα μόνον Ἄρχοντα τῶν Ἱερέων γιγνώσκει τὸν Ἀρχιμανδρίτην ἢ τὸν Ἐπίσκοπον· ἕνα Ἐξάρχοντα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἢ τὸν Μητροπολίτην καὶ ἕνα Προεξάρχοντα τὸν Πατριάρχην, καὶ αὐτὸν τοῦτον Προϊστάμενον τῆς Ἐκκλησίας· Ἄλλον Προϊστάμενον καὶ Προεξάρχοντα ἡ Ὀρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία οὐ γιγνώσκει. Ἡ Παπιστικὴ ἀναγνωρίζει τὸν Πάπαν ἡ Μακρακικὴ τὸν Μακράκην, ὁ δὲ Παπᾶσταῦρος τὸν ΠαπᾶΣταῦρον!.. Οὕτως, ὁ ἐμὸς κατήγορος, ὁ ἐντεταγμένος τὸ βάρος τῆς Πνευματικῆς διακονίας, ἐξομολογεῖν καὶ ἁγιάζειν τοὺς Πιστούς, κατηχεῖν αὐτοῖς τὸ «Μὴ κληθῆται Ῥαββί», τὸ «μὴ ζητεῖν τὰ ἑαυτῶν,» τὸ «μὴ φιλεῖν τὰς πρωτοκλισίας» τὸ «μὴ ἀγαπᾶν τὰς πρωτοκαθεδρίας» καὶ τὸ «γίγνεσθαι τὸν πρῶτον ἔσχατον» καὶ «νίπτειν τῶν ἀδελφῶν τοὺς πόδας» αὐτὸς ἐπὶ πτερύγων Ἑωσφόρου μετεωριζόμενος, καλεῖ ἑαυτὸν ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ καὶ ΠΡΟΕΞΑΡΧΟΝΤΑ ΤΩΝ ΙΕΡΕΩΝ.. τουτέστιν... Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην!... Καὶ ἰδοὺ ἔχουσα ἡ Ὀρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καὶ ἕτερον ἈΝΕΠΙΣΗΜΟΝ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, τὸν ΠαπᾶΣταῦρον!... Καὶ ταῦτα τίνι Κανόνι; Τίνι Διατάξει; Τίνι Διατυπώσει; Τοῦ Παπᾶσταύρου!... Ὢ, τῆς δαιμονικῆς οἰήσεως καὶ ἀναιδείας!... Οὐδ' ὁ Ἄρειος ἐφαντάσθη τὸ τοιοῦτον. Δεινόν, Πάτερ ἅγιε, δεινὸν ἡ ὑπερηφανία! Αὐτὴ ἐγένετο ἀρχὴ καὶ αἰτία πάντων τῶν κακῶν ἀλλὰ καὶ τοῦ μείζονος τῶν κακῶν, τοῦ μὴ ἐπίστασθαι Θεόν;... «Ἀρχὴ γάρ, λέγει τὸ Ἅγιον Προφητικὸν Πνεῦμα, ἀρχὴ Ὑπερηφανίας ἀνθρώπου ἀφισταμένου ἀπὸ τοῦ Θεοῦ»!.. (Σειρ. 10, 12).

(α) Ἡ ὑπερηφανία τὸν Ἑωσφόρον μετεσχημάτισεν εἰς Σατανᾶν, τὸν Ἀδὰμ ἐποίησεν ἐξόριστον τοῦ Παραδείσου, τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ῥώμης Πρόεδρον τῶν Ἠπαδείσου... τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ῥώμης Πρόεδρον τῶν Ἰησουϊτῶν καὶ τῆς Ἱερᾶς ἐξετάσεως, πρὸς δὲ καὶ ἀμίλλητον διώκτην τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας· τὸν δὲ Μακράκην Διδάσκαλον τῶν Διδασκάλων, Ἀρχιερέα τῶν Ἀρχιερέων, Κριτὴν τῶν Κριτῶν καὶ Βασιλέα τῶν Βασιλέων· τὸν δὲ Παπασταῦρον Προεξάρχοντα τῶν Ἱερέων καὶ Προϊστάμενον τῆς Ἐκκλησίας!... Πάτερ Ἅγιε, δεήθητε ὑπὲρ τῆς ἐπιστροφῆς αὐτοῦ!...

Οἱ Ἱερατικοὶ Βαθμοὶ εἰσίν, ὁ τοῦ Διακόνου, τοῦ Ἱερέως καὶ τοῦ Ἐπισκόπου. Εἰς ποῖον τῶν βαθμῶν τούτων, ὁ ἀντικείμενός μοι ἀνήκει; Τόνδε μὲν φιλεῖ, τὸν μέσον ἀπαξιοῖ, ἐκεῖνον δ' οὐ καταδέχεται.

Οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Βαθμοί εἰσίν, ὁ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, ὁ τοῦ Ἐπισκόπου, ὁ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὁ τοῦ Μητροπολίτου ὁ τοῦ Πατριάρχου. Εἰς ποῖον τῶν βαθμῶν τούτων ὁ Ἀντικείμενός μοι ἀνήκει;... Ἀλλ' ἴσως φρονεῖ ὅτι εἰς οὐδένα τούτων ἀνήκει, ὡς ὄντος τοῦ ἑαυτοῦ Βαθμοῦ πάντων τούτων ἀνωτέρου καὶ ὑπερτέρου, διότι οἱ εἶναι μὲν ἔχουσι τὴν χειροτονίαν καὶ τὸν βαθμὸν ἐξ ἀνθρώπων, αὐτὸς δὲ, τῷ Μακράκῃ ζηλῶν καὶ τοῦτον ὑποσκελίσαι βουλόμενος, ἐξ ἁγίων Ἀγγέλων, ἀπ' οὐρανοῦ καταβάντων καὶ χειροτονησάντων αὐτὸν Ἱερέα Ἱερέων καὶ Ἀρχιερέα Ἀρχιερέων καὶ Ποιμένα Ποιμένων καὶ Κριτὴν Κριτῶν καὶ Διδάσκαλον Διδασκάλων καὶ Βασιλέα Βασιλέων!... Ποῦ νῦν, ἐρωτῶ Πάτερ ἅγιε ποῦ νῦν, τὸ τριστέμματον στέμμα, καὶ τὸ τρικόρυφον σκῆπτρον, καὶ αἱ κλεῖς τοῦ Παραδείσου καὶ τὸ κλεινὸν ἀναμάρτητον τῆς Ρωμαϊκῆς Ποιμαντορίας;... Ἀνθος ἦν αὕτη καὶ ἐμαράνθη, ἀτμὶς καὶ διελύθη Πομφόλυξ καὶ διερράγη!.. «Εἰς τὸν Οὐρανὸν ἀναβήσομαι, ἐπάνω τῶν Ἀστέρων τοῦ Οὐρανοῦ στήσω τὸν θρόνον μου καὶ ἔσομαι ὅμοιος τῷ Ὑψίστῳ!...» Εἶπεν ὁ Σατανᾶς!. (Ἡσ. 14, 13)4)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Αἱ Διατάξεις καὶ Διατυπώσεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας γιγνώσκουσιν προσέτι τὰ Ἀρχοντίκια καὶ τὰ Ὀφφίκια, τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Ἱεροῦ Εὐχολογίου ἀναφερόμενα, ἀλλὰ ταῦτα οὐκ εἰσὶν Ἱερατικοὶ οὐδ' Ἐκκλησιαστικοὶ βαθμοὶ ἀλλ' ἁπλῶς Ἐκκλησιαστικαὶ ἢ Μοναστηριακαὶ (Ζ.' Οἰκονμ. ια.') δ ι α κ ο ν ί α ι, καὶ οἱ ταῦτα ἐμπεπιστευμένοι εἰσὶν διακονικὰ ὄργανα Ἀρχιμανδριτῶν ἢ Ἐπισκόπων. «Τὰ γὰρ Ἀρχοντίκια καὶ Ὀφφίκια τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ε ἰ ς ὑ π η ρ ε σ ί α ν τῷ Ἀρχιερεῖ γεγόνασιν» [Εὐχ. σ. 687]. Ἅτινά εἰσιν ἀ λ λ ό τ ρ ι α καὶ ἀ ν ά ξ ι α τ ῶ ν Ἱ ε ρ έ ω ν, ὧν δέον εἶναι τοὺς ὀφθαλμοὺς κ ε κ λ ε ι σ μ έ ν ο υ ς καὶ τὰ ὦτα π ε φ ρ α γ μ έ ν α καὶ τὴν καρδίαν κ α θ α ρ ὰ ν καὶ τὰς χεῖρας ἁ γ ν ὰ ς τοῦ εἰσιέναι ἀ σ ω μ ά τ ω ς ἐν τοῖς Ἁγίοις τῶν Ἁγίων, καὶ παρίστασθαι ἔναντι τοῦ ἱεροῦ Θυσιαστηρίου «εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ» καὶ εἰς τὸ προσφέρειν Δῶρα τε καὶ Θυσίας. . εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ» [Ἑβρ. 7, 25, 8, 3, 2, 17.] τουτέστιν εἰς τὸ προσφέρειν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ τὴν Ἄχραντον καὶ Ἀναίμακτον Θυσίαν ὑπὲρ τ ῶ ν ἑ α υ τ ῶ ν ἁ μ α ρ τ η μ ά τ ω ν καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀ γ ν ο η μ ά τ ω ν· ὑπὲρ «Προπατόρων, Πατέρων, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κ η ρ ύ κ ω ν, Ε ὐ α γ γ ε λ ι σ τ ῶ ν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Δ ι δ α σ κ ά λ ω ν καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου» ὑπὲρ «τῶν ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ὀπαῖς τῆς γῆς», ὑπὲρ «τῶν ἐν π α ρ θ ε ν ί ᾳ, καὶ ε ὐ λ α β ε ί ᾳ, καὶ ἀ σ κ ή σ ε ι καὶ σ ε μ ν ῇ π ο λ ι τ ε ί ᾳ δ ι α γ ό ν τ ω ν», ὑπὲρ «εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως» ὑπὲρ «εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου», ὑπὲρ «τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν» ὑπὲρ τῶν βασιλέων καὶ τῆς πολιτείας, εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου

Πνεύματος, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν πλήρωμα;» Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, ὑπὲρ πλεόντων ὁδοιπορούντων «νοσούντων καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν», ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης» ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι ἡμᾶς «ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς μαχαίρας ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐμφυλίου πολέμου»· ὑπὲρ τοῦ τελέσαι «τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ» καὶ γενέσθαι «τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν Χριστιανά, ἀνώδυνα ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ» καὶ δοθῆναι ἡμῖν «καλὴν ἀπολογίαν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ» ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξων». Τοιαῦτα τῶν Ἱερέων τὰ ἔργα, πνευματικὰ θεῖα, ἔ ξ ω τ ο ῦ κ ό σ μ ο υ τ ο ύ τ ο υ κ ε ί μ ε ν α· ἵστασθαι ἐ ν ώ π ι ο ν Θ ε ο ῦ τ ο ῦ Π α τ ρ ό ς, π ρ ό σ ω π ο ν πρὸς π ρ ό σ ω π ο ν, καὶ αἰνεῖν ὑμνεῖν, εὐλογεῖν, προσκυνεῖν, εὐχαριστεῖν, δοξάζειν, προσεύχεσθαι καὶ διαλέγεσθαι αὐτῷ ἐ ν π ν ε ύ μ α τ ι, ἐ κ τ ὸ ς τ ο ῦ σ ώ μ α τ ο ς, καὶ Χριστῷ τῷ Μονογενεῖ Υἱῷ Αὐτοῦ, καὶ Πνεύματι, τῷ Παναγίῳ. Ταῦτά εἰσιν τὰ ὑψηλὰ καὶ ὑπεράνθρώπινα, τὰ Οὐράνια καὶ Ἀγγελικὰ ἔργα τῶν Ἱερέων καὶ «ο ὐ κ ο ἰ κ έ τ α ς τ ο ῦ Ἀ ρ χ ι ε ρ έ ω ς ε ἶ ν α ι» (Εὐχολ. σ 687) Διὰ τοῦτο καὶ τὰ Ἀρχοντίκια, ὡς «κ ο σ μ ι κ ῶ ν φ ρ ο ν τ ί δ ω ν» τὴν μέριμναν ἔχοντα δίδονται μόνον εἰς τ ὰ δ ι α κ ο ν ι κ ὰ π ρ ό σ ω π α, ο ἷ α εἰσὶν οἱ Διάκονοι, οἱ Ὑποδιάκονοι οἱ Ἀναγνῶσται, οἱ Ψάλται. καὶ οἱ τοιοῦτοι, οἵτινες καὶ Κ λ η ρ ι κ ο ὶ καλοῦνται, ὡς ἐν τῷ ἱερῷ Κλήρῳ ἀνήκοντες λόγῳ Ἐκκλησιαστικῆς ἢ Μοναστηριακῆς δ ι α κ ο ν ί α ς· καὶ διὰ τοῦτο, οἱ τὰ Ἀρχοντίκια καὶ Ὀφ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

φίκια ἔχοντες, αὐστηρῶς εἴργονται τοῦ
προκαθίζεσθαι τῶν ἱερέων [καν. ζ.′ Οἰκο. ς.′
καὶ η.′ Οἰκ. Δ.′ καὶ κ.′ Λκοσδ.] Ὀνομάζονται δὲ Ἀρχον-
τίκια, διότι ἐνεπιστεύονται εἰς ἄνδρας λογίους καὶ οὐ-
χὶ ἀμαθεῖς, εἰς ἄνδρας συνετοὺς καὶ οὐχὶ ἀσυνέτους, ἐκ
τῶν τὰ πρῶτα φερόντων, ὅ ἐστίν ἐκ τῶν Ἀρ-
χόντων.

Ἡ δὲ λέξις ὀφφίκιον εἶναι ἡ λατινικὴ offici-
um καὶ σημαίνει ὑπηρεσία· ἡ δὲ ὀφφικιάλος ἢ ὀφ-
φικιάλιος («διὰ τῶν Ὀφφικιαλίων» Ἁγ. Βασιλ. Ἐπισ.
ρψη.′ Τομ. Δ.′ σ. 713) ἡ λατινικὴ officialis καὶ ση-
μαίνει ὑπηρέτης, καὶ ὡς ἑρμηνεύει τὸ ἱερὸν Εὐχο-
λόγιον, οἰκέτης, σύνθετον ἐκ τῶν λήξεων opus, ὅ
σημαίνει ἔργον καὶ facio ὅ σημαίνει ποιῶ, του-
τέστιν ἐργάζομαι. Οἱ ὀφφικιάλοι λοιπόν, οἷοι
οἱ Σύγκελοι καὶ Πρωτοσύγκελοι, οἱ Δι-
άκονοι, οἱ Ἀρχιδιάκονοι καὶ οἱ Ἀνα-
γνῶσται, ΠΑΝΤΕΣ Μοναχοί, ὡς αὐτὸς ὁ
Ἐπίσκοπος μεθ' οὗ οἰκοῦσι καὶ ᾧ συζῶσιν, εἰσίν ἀ-
κριβῶς «οἰκέται» τοῦ Ἀρχιερέως. τουτέστιν ὑπηρέται
οὓς ὁ Ἀρχιερεὺς διατηρεῖ ἢ ἀπολύει ἐφ' ὅσον καὶ
ὁπότε βούλεται, κατὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς προσωπι-
κὴν ἐμπιστοσύνην του. Οἱ Ἐπισκοπικοὶ Ἐ-
πίτροποι εἰσίν καὶ οὗτοι πρόσωπα διακο-
νικὰ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀρχιερέως, δι' ὧν
οὗτος μεταβιβάζει, εὐκολίᾳ αὐτοῦ, τὰς ἐντολὰς του
τοῖς μεμακρυσμένοις τῶν Ἱερέων ἢ ταῖς μεμα-
κρυσμέναις τῶν κοινοτήτων, καὶ δι' ὧν λαμ-
βάνει τὰς ὧν δεῖται ἐκεῖθεν Πληροφορίας, χωρίς τὰ
πρόσωπα ταῦτα νὰ ἔχωσιν οὐδεμίαν ἐξουσίαν
καὶ οὐδεμίαν ἀρχοντίαν οὔτε ἐπὶ τῶν ἱερέων
οὔτε ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιῶν, οὔτε ἐπὶ τῶν Μοναζόντων,
οὔτε ἐπὶ τῶν Μοναζουσῶν, οὔτε ἐπὶ τῶν Μονῶν,
οὔτε ὡς Ἐπίτροποι, οὔτε ὡς Οἰκονόμοι, ὡς οὐδ' ἐπὶ τῶν τ[illegible]

Ἀρχοντίκια ἢ Οφφίκια ἐχόντων Κληρικῶν. «Εἰ δέ τις
τοιοῦτο τολμήσοι τυραννικῷ χρώμενος θρά-
σει διαπράττεσθαι, ὁ τοιοῦτος, ἐκ τοῦ οἰκείου κα-
ταβιβασθεὶς βαθμοῦ ἔσχατος πάντων γι-
νέσθω» (καν. ζ.′ Οἰκουμ. στ.′). Τὰ πρόσωπα ταῦτα
ἔχουσι μόνον τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναφέρε-
σθαι πνευματικῶς τῷ Ἀρχιερεῖ, ἢ τῇ Ἐπισκο-
πικῇ Ἐπιτροπῇ, ἐν τῇ τοῦ Θρόνου χηρείᾳ, ἄνευ μη-
νύσεων, ἄνευ κατηγοριῶν ἄνευ ἐγκλή-
σεων, ἄνευ κατά, ἄνευ ὑπ' ἀριθμόν, ἄ-
νευ ἀντεγκλήσεων. ἄνευ διαδικασιῶν ἄ-
νευ δικῶν, ἀφίνοντα ἐκείνω ἢ ταύτῃ τὴν ἐκτίμη-
σιν, τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀπόφασιν, μηδεμίαν ἔχοντα
ἐξουσίαν τοῦ ποιεῖν ἢ διακοινόνειν τι ἄνευ τῆς ἐγ-
γράφου παραγγελίας τοῦ Ἐπισκόπου ἢ τῆς Ἐπισκοπι-
κῆς Ἐπιτροπῆς. Τοὺς Ἐπισκοπικοὺς Ἐπιτρόπους ὁ Ἀρ-
χιερεὺς διατηρεῖ ἐν τῇ διακονίᾳ αὐτοῦ ἢ ἀπολύει ταύ-
της, κατὰ τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ κρίσιν ἢ βούλησιν
ὡς καὶ τοὺς ὀφφικιάλους αὐτοῦ. Ἡ δὲ Ἐπισκοπικὴ
Ἐπιτροπὴ ἔχει καθῆκον νὰ αἰτήσηται παρὰ τῆς Ἱε-
ρᾶς Συνόδου, ἐν πνεύματι ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης,
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Ἐ-
πιτρόπου τοῦ ἀμαθείᾳ ἢ κακοβουλίᾳ ἀπειθοῦντος ἢ
διαταράττοντος τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ δὲ Ἱερὰ Σύνοδος ἔ-
χει καθῆκον νὰ ἐκδίδῃ ταύτην ἄνευ ἀναβολῆς ἵνα μὴ
ἡ ἀποστασία ἢ ἡ ἀκαταστασία εἰσχωρῇ ἐν τῇ Ἐκκλη-
σίᾳ καὶ ὁ Σατανᾶς χορεύῃ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς.

Τίνα δ' ἕτερον τίτλον διεκδικεῖται ὁ ἐμὸς κατήγο-
ρος ὁ Κατήγορος τῶν ἀδελφῶν; » Τὸν τίτλον «Πρω-
τοσυγκέλλου Κεφαλληνίας» Ὁ τίτλος οὗτος ἐστι ψευδὴς
βάρβαρος καὶ Ἑωσφορικός. Τί δὲ βάρβαρον; Βαρβάρους
οἱ ἀρχαῖοι ἐκάλουν τοὺς ἀγνοοῦντας τὴν Ἑλληνικὴν
γλῶσσαν, καὶ βαρβαρίζειν τὸ ἀμαθῶς ταύτην λαλεῖν.
Ἄσχετον ἔσται τοῦτῳ τῷ καλέσαι βάρβαρον τὸν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἀγνοοῦντα ὅ ἐπαγγέλεται γιγνώσκειν καὶ ζόφῳ καὶ ἀμαθείᾳ διαπλέοντα; Καὶ βαρβαρίζειν τὸ ἀμαθῶς λαλεῖν περὶ ὧν ἐπαγγέλεται γνῶσιν; Τί δὲ ψευδές; Τὸ ὅ οὐκ ἔστι· Τὸ μὴ ὄν. Τί δ' Ἑωσφορικόν; Τὸ μὴ κατὰ Χριστὸν, ἀλλὰ κατὰ Σατανᾶν πολιτεύεσθαι· τουτέστιν, τὸ μὴ κατὰ ταπεινοφροσύνην καὶ ἀγάπην πρὸς τὸ διακονεῖν τῷ πλησίον καὶ νίπτειν αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ γίγνεσθαι πάντων ἔσχατον, ἀλλὰ κατὰ ματαιότητα καὶ κενοδοξίαν πρὸς τὸ κατακυριεύειν καὶ κατεξουσιάζειν τοῦ πλησίον, καὶ διακονεῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ. καὶ «θυμιᾶσθαι τρίς.. καὶ εὐφημεῖσθαι Ὠσαννάν», καὶ ἀκούειν «Ἀλληλούϊα» καὶ εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα· καὶ λέγεσθαι ὑπὸ πάντων «εὖγε εὖγε», καὶ εἶναι πάντων «Πρῶτον», καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ πάντων «Ῥαββί, Ῥαββί», Ταῦτα Πάτερ ἅγιε, προερμηνεύσαμεν ἵνα μὴ δόξωμέν τινι κενολογοῦντες. Ὁ τίτλος λοιπὸν «Πρωτοσυγκέλλου Κεφαλληνίας», ὃν περιβάλλεται ὁ Ἀντικείμενός μοι, εἶναι ψευδής, ἅπαξ· διότι ἐν τῇ χηρείᾳ τῆς Ἐπισκοπῆς οὐδεμίαν ἔχει ὑπόστασιν, τοῦ θανάτου τοῦ Ἀρχιερέως ἀπολύσαντος αὐτὸν τῆς τοῦ Ἀρχιερέως ὑπηρεσίας τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ἐπισκόπου μεταβάσης ἀμέσως τῷ Ἱεροδιακόνῳ, τῷ ὄντι ἁπλῷ ἢ μεγάλῳ Οἰκονόμῳ, οἱ δὲ χθὲς Σύγκελλοι καὶ Πρωτοσύγκελλοι καὶ Διάκονοι καὶ Ἀρχιδιάκονοι καὶ Ἀναγνῶσται τοῦ Ἀρχιερέως εἰσὶν σήμερον ὅ ἦσαν καὶ πρὸ τοῦ προσκληθῆναι ἐν τῇ Κέλλῃ τοῦ τελευτήσαντος Ἀρχιερέως. Εἶναι ψευδὴς δίς· διότι ὁ Πρωτοσύγκελλος εἶναι ἄγαμος, ἵνα «μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσει τῷ Κυρίῳ», καὶ αὐτὸς, ὁ «Κατήγορος τῶν ἀδελφῶν,» εἶναι Ἔγγαμος «ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῇ γυναικί», (α, Κορ. 7, 32) 3) ὅτι «οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις» (β, Τιμ. 2, 4)

Εἶναι ψευδὴς τρίς· διότι ὁ Πρωτοσύγκελλος εἶναι παρὰ τῷ Ἐπισκόπῳ, ἐν τῇ Κέλλῃ αὐτοῦ, ὤν διάκονος αὐτοῦ καὶ ὑπηρέτης· ὁ δ' ἐμὸς κατήγορος οἰκεῖ μακρὰν αὐτοῦ, ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ, εὐφραινόμενος τῇ ἰδίᾳ γυναικί. Εἶναι ψευδὴς τετράκις· διότι ὁ Πρωτοσύγκελλος εἶναι «οἰκέτης τοῦ Ἐπισκόπου» καὶ, οὐχὶ ἄρχων τῆς Ἐπισκοπῆς καὶ οὕτως εἰπεῖν ΑΝΤΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ. Εἶναι βάρβαρος ἅπαξ· διότι ἀμαθείᾳ παχυλῇ, οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ κατὰ παρεκτροπὴν καὶ παράβασιν πάσης Ἐκκλησιαστικῆς διατάξεως, καὶ διατυπώσεως, ὑφίσταται αὐτῷ. Εἶναι βάρβαρος δίς· διότι καὶ τὸ «Πρωτοσύγκελλος» καὶ τὸ «Πρωτοσύγκελλος Κεφαλληνίας», ὡς διπλῇ ἀμαθείᾳ συγκυλινδούμενα δυττῶς βαρβαρίζουσιν· ἐπεὶ δὲ καὶ τετράκις εἰσὶ ψευδεῖς, καὶ τετραχῇ βαρβαρίζουσιν. Εἶναι Ἑωσφορικὸς ἅπαξ· διότι ὑπερηφανίᾳ καὶ φιλοπρωτείᾳ, εὐνοίᾳ καὶ προσωποληψίᾳ κατέλαβε τοῦτον καὶ χρᾶται τούτῳ. Εἶναι Ἑωσφορικὸς δίς· διότι, ἐπιλανθανόμενος ὅτι ὑπηρέτης ἐστὶ τοῦ Ἐπισκόπου ἐν τῇ Κέλλῃ αὐτοῦ, αὐτοκαλεῖται, τοὺς νόμους καὶ τοὺς Κανόνας καταπατῶν, τοὺς ἀνθρώπους ἐμπαίζων, τὴν Ἐκκλησίαν καταφρονῶν, «Πρωτοσύγκελλος Κεφαλληνίας» ὡσεὶ «φησὶ δουλοδιακονεύων» τὴν πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον αὐτοῦ ὑποτέλειαν νὰ ὑπεκφύγῃ καὶ τοῦτον νὰ ὑποσκελύσῃ ἀντιτιθέμενος αὐτῷ ὡς «Ἀντεπίσκοπος Κεφαλληνίας».

Αὗται, Πάτερ ἅγιε εἰσὶν αἱ Διατάξεις καὶ Διατυπώσεις τῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ οὗτοι εἰσιν οἱ Ἱερατικοὶ καὶ Ἐκκλησιαστικοὶ Βαθμοί, καὶ ταῦτα τὰ Ἀρχοντίκια καὶ τὰ Ὀφφίκια τῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἃ ἡμεῖς ἀντ' αὐτοῦ λέγομεν τοῖς ὁρῶσι καὶ τοῖς μὴ ὁρῶσι. Ἰδοὺ νῦν τίς ὁ ΠΡΟΕΞΑΡΧΩΝ τῶν ΙΕΡΩΝ καὶ τίς ὁ ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ; Ἰδοὺ ὁ Σατανᾶς μετεσχηματισμένος εἰς Ἄγγελον φωτὸς [illegible] τοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἔ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τε αὐτὸν», (Ματ. 22, 13) ὃν ὁ Θεὸς «οὐκ ἐφείσατο ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας παρέδωκεν.» (β, Πτρ. 2, 4) Τοὺς βλασφήμους τοὺς κατὰ τὴν πόλιν κολάζειν καὶ σωφρονίζειν, βοᾷ ἐντελλόμενος ὁ χρυσοῦς τὴν γλῶτταν καὶ τὸ στόμα Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινοπόλεως καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἀπὸ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ αὐτοῦ θρόνου· τοὺς εἰς τὸν Θεὸν ὑβρίζοντας καὶ παροινοῦντας κατέχειν.. Εἰ γὰρ τοὺς τὰ τοιαῦτα τολμῶντας ἐκολάζομεν, οὐκ ἂν ταῦτα ἐξέβη νῦν ἅπερ ἐξέβη.. Τὸ ἁμάρτημα γέγονεν ὀλίγων καὶ τὸ ἔγκλημα γένεται κοινόν... Κολάσωμεν τῶν βλασφημούντων τὴν μανίαν, σωφρονίσωμεν αὐτῶν τὴν διάνοιαν προνοήσωμεν αὐτῶν τῆς σωτηρίας... Μὴ παρίδωμεν τὸν κοινὸν ὑβριζόμενον Δεσπότην. Μέγα τι τέξεται τῇ πόλει κακὸν τὸ τὰ τοιαῦτα περιορᾶν.» (Εἰς τοὺς Ἀνδρν. Ὁμιλ. Β΄. γ΄).

Δ

Κατηγορία β΄. Χαρακτὴρ καὶ φύσις τοῦ Κατηγόρου μου. Ἱεροκῆρυξ. Εὐαγγελίου Κήρυγμα. Εὐαγγελιου διώκεται.

Τί ἔτι κατηγορεῖ μου ὁ Ἀντικείμενός μοι, ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡ; Ὅτι, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ μου, προσέβαλον καὶ ἐξύβρισα αὐτὸν καὶ τὸν συνάδελφόν του καὶ ἠσέβησα πρὸς αὐτούς, πολλοὺς μάρτυρας ὡς παρόντας καὶ αὐτηκόους ἀπαριθμῶν καὶ ἀναγράφων. Ἀλλ' οὐδεμία χρεία τοσούτου καταλόγου μαρτύρων· ἀρκεῖ, ἡ ὁμολογία αὐτοῦ.

Ἐλέγχων ποτὲ ὁ Κύριος τὸν δόλον, τὴν ὑπόκρισιν καὶ τὴν ἀσέβειαν τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Φαρισαίων, Ἀποκριθεὶς τις τῶν Νομικῶν λέγει αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις» (Λου. 11, 45) Ἰδοὺ καὶ ὁ Κύριος ὑβριστής!... Εἰ οὖν ὑβριστὴς ὁ Κύριος, ὑβριστὴς κἀγὼ ὁ Αὐτοῦ μαθητὴς καὶ εὐαγγελιστὴς καὶ κῆρυξ, δι' ὃ καὶ δοθήτω κἀμοὶ δικαίως ὁ ἀκάνθινος στέφανος!... Ἀλλὰ τοῦτο ἐμοὶ ἔπαινος, τοῦτο ἐμοὶ κόσμος, καὶ δόξα! Τοῦτο δ' ἐμοί, μόνον παρὰ τῷ ἐμῷ κατηγόρῳ, Ἐντροπὴ καὶ αἰσχύνη, καὶ αἰτία μυρίων θανάτων!... Διατί δ', ἐξύβρισα αὐτὸν καὶ ἠσέβησα πρὸς αὐτόν;.. Διότι ἐν τῇ διδασκαλίᾳ μου, ὡς αὐτὸς κατηγορεῖ μοι ἐμμαρτύρως, ἐδόξασα τοὺς ἀληθεῖς Ἱερεῖς καὶ ἐπετίμησα τοὺς ψευδοϊερέας, διότι ἐδόξασα τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἐπετίμησα τοὺς ὑπερηφάνους, διότι ἐδόξασα τοὺς ἀγαθοὺς καὶ ἐπετίμησα τοὺς φθονερούς, διότι ἐδόξασα τοὺς εἰρηνοποιοὺς καὶ ἐπετίμησα τοὺς ἐριστικούς, διότι ἐδόξασα τοὺς ἀνεξικάκους καὶ ἐπετίμησα τοὺς μνησικάκους, διότι ἐδόξασα τοὺς ἀγαπῶντας καὶ ἐπετίμησα τοὺς μισοῦντας. Ἀλλὰ τί ἄλλο ἐποίησα εἰ μὴ αὐτὸ τοῦτο ὃ ποιεῖ ἡ Ὀρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία διὰ τῆς καθ' ἑκάστην ἀναγνώσεως τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελίων, τῶν Ἐπιστολῶν καὶ Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, τῶν Προφητειῶν, τῶν Ψαλμῶν, τῶν Κανόνων, τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ὅλων ἀνεξαιρέτως; Τί ἄλλο ἐποίησα εἰ μὴ αὐτὸ τὸ ἐμὸν καθῆκον; Τί ἄλλο ἐποίησα εἰμὴ αὐτὸ ὃ ἐντέλλεταί μοι ὁ ἱερὸς Ἀπόστολος; «Ἔργον ποίησον Εὐαγγελιστοῦ τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον;» (β, Τιμ. 4, 4). «Ἐστὲ ἕτοιμοι ἀεὶ εἰς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον;» (α Πτρ. 3, 15). «Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως· ἔλεγξον. ἐπιτίμησον, παρακάλεσον ἐν πάσῃ προθυμίᾳ καὶ (ἐν πάσῃ) διδαχῇ;» (β Τιμ. 4, 2). Τί δ' ἄλλο ἐντέλλεταί μοι τὸ Ἅγιον Προφητικὸν Πνεῦμα εἰ μή, «Ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὕψωσον τῇ ἰσχύϊ τὴν φωνήν σου ὁ εὐ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

αγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ. ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε;» [Ἠσ. 40, 9] Εἰ δὲ μὴ ἀγνοῶ ἐγὼ ὅτι «σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί;» (Ρωμ. 1, 14). ἢ ὅτι «Οὐαὶ μοι ἐάν μὴ ἐναγγελίζωμαι; (α Κορθ. 9. 16). ἢ τὸν ἔλεγχον τοῦ Κυρίου ἐλέγχοντος τὸν ἀμελῆ καὶ ἀδρανῆ καὶ λέγοντος· «Ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν Μου τοῖς τραπεζίταις, καὶ ἐλθὼν Ἐγὼ ἐκομισάμην ἄν τὸ Ἐμὸν σὺν τόκῳ;» (Μτ. 25, 27). Καὶ ταῦτα φυλάττων ἁμαρτάνω; Καὶ τοῖς ἁγίοις Προφήταις καὶ Ἀποστόλοις καὶ Εὐαγγελισταῖς ἀκολουθῶν, εἰμί, δια τοῦτο ἄξιος «ἀκανθίνου στεφάνου;» Ἀλλ' εἰ ὡς τὸν Σατανᾶν σχίζει αὐτὸν μέσον ἡ δίστομος πνευματικὴ ῥομφαία τοῦ Θείου λόγου, πρέπει διὰ τοῦτο ὁ Ἱεροκῆρυξ νὰ φιμωθῇ; Ὁ Θεῖος λόγος νὰ σιγήσῃ; Τὸ Εὐαγγέλιον νὰ ἐκλείψῃ; Πρέπει διὰ τοῦτο νὰ ἐπέλθῃ «λιμὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ οὐ λιμὸς ἄρτων, οὐδὲ δίψα ὕδατος, ἀλλὰ λιμὸς τοῦ ἀκοῦσαι λόγον Κυρίου;» (Ἀδ. 8, 11). Ἢ θέλει ὁ Ἀντικείμενός μοι ν' ἀθετήσω τὸν λόγον ὅν ἔδωκα τῇ ἁγίᾳ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ ὅπως κηρύττω τὸν Θεῖον λόγον «ὅπουπερ ἄν ὦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου;»

Ἀλλὰ τούτων οὐ φροντὶς Παπασταύρῳ! ... Τί δὲ φροντὶς αὐτῷ; Ἡ φίμωσις τοῦ Εὐαγγελίου! ... Τί δ' ἔτι; Ἡ τιμωρία τοῦ Ἱεροκήρυκος ἐλέγχοντος ἢ ἐπιτιμῶντος τὴν ἁμαρτίαν. Καὶ ποίαν τιμωρίαν ἐπιζητεῖ ὁ Ἀντικείμενός μοι, «ὁ Κατήγορος τῶν ἀδελφῶν;» Ἀνάθεμα; Καθαίρεσιν; Ἀφορισμὸν; Σωματικὸν περιορισμόν; Ἔκπτωσιν τοῦ ἀξιώματος; Ἀργίαν; Πρόστιμον; Ἐπίπληξιν; Ποίαν; Ἀργίαν ἀποκρίνεται ὑμῖν, ἀργίαν. Ἀλλ' ἀπὸ τίνος ἐφημερίας; Ἀπὸ τοῦ κηρύγματος τοῦ Θείου λόγου; ἀποκρίνεται ὑμῖν θαρσαλέως ὁ τοῦ Εὐαγγελίου διώκτης.

Ὁρᾶτε οὖν, Πάτερ ἅγιε, ἡλίκον καὶ πόσαπλοῦν κακὸν, δόλῳ καὶ ἐπιβουλῇ χρώμενος, πειρᾶται ἐπιτε-

λέσαι; Ἐμοὶ μὲν ἐπαγαγεῖν ἀφορισμὸν καὶ καθαίρεσιν διὰ τοῦ νη.' Ἀποστολικοῦ Κανόνος ὁρίζοντος, «Πρεσβύτερος ἀμελῶν τοῦ Κλήρου ἢ τοῦ λαοῦ. καὶ μὴ παιδεύων αὐτοὺς τὴν εὐσέβειαν ἀφοριζέσθω· ἐμμένων δὲ τῇ ῥαθυμίᾳ καὶ ἀμελείᾳ καθαιρείσθω.» Τῷ δὲ Θείῳ λόγῳ ἐπιθεῖναι σιγὴν, τῷ δὲ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ φίμωσιν, τῇ δ' ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ πνευματικὸν θάνατον! ... Ἀλλ' ὁ Ἀντίχριστος, ἀλλ' ὁ Σατανᾶς τί ἕτερον ἐπιζητεῖ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀγωνιζόμενος δόλοις καὶ πονηρίαις μυρίαις; Ἀλλὰ τοῦτο οὐ φροντὶς Παπασταύρῳ τῷ ἀτυχεῖ συνεργάτῃ τοῖς τοῦ Κυρίου ἀντικειμένοις.

Ἀλλ' ὁ Ἱεροκῆρυξ ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ἱεροῦ Κλήρου τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου; Ὁ Ἱεροκῆρυξ αὐτοκλήτως καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ, λαμβάνει τὴν τιμὴν; Τὸν Ἱεροκήρυκα προτείνει ὁ κατὰ τόπον Ἐπίσκοπος Οὗτος ἐγκρίνει τοῦτον; Οὗτος διορίζει ἢ παύει αὐτὸν; Ἀλλὰ καὶ τούτων οὐ φροντὶς Παπασταύρῳ. «Σοφία γὰρ πολλοῖς οὐ ἐστὶ φανερά.» (Σειρ. 6, 22). διατὶ δὲ τοῦτο; διότι, ἀποκρίνεται ὑμῖν, ὁ χρυσοῦς τὴν γλῶτταν καὶ τὸ στόμα, «ψυχὴ γὰρ ἅπαξ ἁμαρτίας γευσαμένη, πολλὴν παρέχει τῷ νοσήματι, τὴν προσθήκην.» (Εἰς μακρ. Βαβύλαν, θ'). Διότι ἀποκρίνεται ὑμῖν ὁ Σοφὸς, «Εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία! ...» (Σ. Σολ. 1, 4.) Διότι «σοφός ἐστι τοῦ κακοῦ ποιῆσαι, τὸ δὲ καλῶς ποιῆσαι οὐκ ἐπέγνω.» (Ἱερ. 4. 22), δι' ὃ καὶ ἐπιμόνως ζητεῖ, ὁ ἐμὸς κατήγορος, τὴν τιμωρίαν τοῦ Ἱεροκήρυκος. Διὰ δὲ ποῖον ἔγκλημα; Τί ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἱεροκῆρυξ; Διότι ὁ Ἱεροκῆρυξ, λέγει, προσέβαλε τὴν Μεγαλλιότητα του! ... Διότι ὁ Ἱεροκῆρυξ προσέβαλε τὴν Παναγιότητά του! ... Πῶς; Ἐν διανοίᾳ! ... Ὢ τὸν ἀγαθὸν Ἱερέα! ... ὢ τὸν ἄκακον ἀμνόν! ...

[illegible] ὑμῖν νῦν, Πανιερώτατε ὁ ἀγαθὸς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

οὗτος πνευματικὸς Πατὴρ; Οὐχὶ τὸν πολύφημον ἐκεῖ-
νον Λαϋόλαν τὸν Ἱσπανὸν, τὸν ψευδοιερέα, τὸν Ἰη-
σουΐτην, τὸν καταδικάζοντα, ἐν τοῖς Δικαστηρίοις τῆς Ἱε-
ρᾶς Ἐξετάσεως, τοὺς Χριστιανοὺς εἰς τὸν διὰ βραδέος
καὶ ὑπολανθάνοντος πυρὸς, σκληρόν, καὶ πολυώδυνον θάνα-
τον, οὐχὶ δι' ἅ ἐποίουν, οὐχὶ δι' ἅ ἐλάλουν, ἀλλά
δι' ἅ εἶχον ἐν διανοίᾳ;... Καὶ ταῦτα ζητεῖ
ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν μέσῃ Ἑλλάδι;... Ἰδοὺ ὁ
ἁμαρτωλὸς, προσθέτων ἁμαρτίαν ἐφ' ἁμαρτίας!....
(Σειρ, 2, 27). «ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ
ἁμαρτάνει ὤν αὐτοκατάκριτος» «Εἰ γαρ ἐπο-
ρεύοντο τρίβους ἀγαθὰς εὕροσαν ἄν τρίβους δικαιοσύ-
νης λείας.» (Πρμ. 2, 20). (Γεν 3, 11), Ἀλλ' ἡσυχίαν
ἀγέτω ὁ τοῦ Εὐαγγελίου διώκτης καὶ ἐμὸς κατήγο-
ρος, καὶ μανθανέτω ὅτι «Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς Εὐ-
αγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ» (ψ. 67, 12), καὶ ὅτι
«ὁ λόγος τοῦ Κυρίου οὐ δέδεται» (β, Τιμ. 2. 9), καὶ
«Πύλαι Ἅδου οὐ κατισχύσουσιν» αὐτοῦ!... (Μτ. 16,
18). Δι' ὃ κἀγὼ οὐ παύσομαι κηρύττειν τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ, «ὅπου περ ἄν ᾧ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς μου», κατὰ τὴν ἐμὴν ὁμολογίαν, «εὐκαίρως ἀ-
καίρως», ὤν «ἕτοιμος ἀεί εἰς ἀπολογίαν, παντὶ τῷ
αἰτοῦντι μοι λόγον (εὐσεβείας), ἐν Πνεύματι ἀληθείας
καὶ πίστεως, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἐν αὐταπαρνήσει
καὶ ἀφιλοκερδίᾳ, καίτοι γιγνώσκω ὅτι «ὁ Κύ-
ριος διέταξε τοῖς τὸ Εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ
τοῦ Εὐαγγελίου ζῆν» (α, Κρθ. 9, 14, 7.), καὶ «ὅτι
ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ»» (Ματ 10, 12)
καὶ ὅτι «τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρ-
πῶν μεταλαμβάνειν»;» (β, Τιμ. 2, 6), ὡς καὶ τὸ «Οὐ
φιμώσῃς βοῦν ἀλοῶντα,» (α, Κρθ. 9, 9), Ὡς, δ' «Ἀ-
δόλως ἔμαθον οὕτως ἀφθόνως μεταδίδωμι· τὸν πλοῦ-
τον αὐτῆς (τῆς θείας Σοφίας) οὐκ ἀποκρύπτομαι.» Σ. Σολ.
(7, 13), «Ἐδίδαξέ με ὁ Θεὸς ἐκ νεότητός μου, καὶ

μέχρι νῦν ἀπαγγελῶ τὰ Θαυμάσιά Του, καὶ ἕως γή-
ρους καὶ πρεσβείου. Ὁ Θεὸς μὴ ἐγκαταλίπῃ με ἕως
ἂν ἀπαγγελῶ τὸν Βραχίονά Του πάσῃ τῇ γενεᾷ τῇ ἐρ-
χομένῃ.» (ψ. 70, 17). Δι' ὃ καὶ «ἐλάλουν ἐν τοῖς Μαρ-
τυρίοις Σου ἐναντίον βασιλέων καὶ οὐκ ἠσχυνόμην»
(ψ. 118, 46). Οὐδὲ φοβηθήσομαι ἀπὸ τῶν καταδιωκόν-
των τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου, εὖ εἰδὼς ὅτι καὶ ὁ
Κύριος ἔλεγε τοῖς καταδιώκουσιν Αὐτὸν εὐαγγελιζόμενον
«Ζητεῖτε Με ἀποκτεῖναι, διότι τὴν ἀλήθειαν
ὑμῖν λελάληκα», (Ἰω. 8, 40), καὶ ὅτι, «ἐν ταῖς
ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί· ἔσονται
γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπε-
ρήφανοι... ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀ-
νήμεροι ἀφιλάγαθοι, προπετεῖς τετυφωμένοι... ἔχοντες
μόρφωσιν εὐσεβείας τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνη-
μένοι. » (β, Τιμ. 3, 2), ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτο λέγει
αὐτοῖς ὁ Κύριος, «Ἰδοὺ Ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς
Προφήτας καὶ Σοφοὺς καὶ Γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀ-
ποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μα-
στιγώσετε ἐν ταῖς Συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώ-
ξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν. (Μτ. 23, 34), Ἀλλὰ καὶ
οἱ τοῦ Εὐαγγελίου διῶκται, τὰ ὦτα κωφοί, καὶ τὴν
καρδίαν πεπωρωμένοι, φάσκουσιν καθ' ἑαυτούς. «Κατα-
δυναστεύσωμεν πένητα δίκαιον· μὴ φεισθῶμεν, χήρας,
μηδὲ πρεσβύτου ἐντραπῶμεν πολιὰς πολυχρονίους· Ἔ-
στω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχύς, νόμος τῆς δικαιοσύ-
νης.. Ἐνεδρεύσωμεν δὲ τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρη-
στος ὑμῖν ἐστι, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς
ἔργοις ἡμῶν καὶ ὀνειδίζει ὑμῖν ἁμαρτή-
ματα Νόμου, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρ-
τήματα παιδείας ἡμῶν; Ἐπαγγέλλεται
γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν
ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν
βαρύς ἐστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν· μακαρίζει ἔσχατα δικαίων, καὶ ἀλαζονεύεται Πατέρα (ἔχειν) Θεόν» [Σ. Σολ. 2, 10. 6]. Καὶ ταῦτα μὲν οὗτοι, ὑμῖν, δὲ, τοῖς ἐμμένουσιν πιστοῖς τῇ 'Εντολῇ τοῦ Θεοῦ, ἀρκεῖ ἡ φωνὴ τῆς ἡμῶν συνηδήσεως, ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου ἐκηρύξαμεν, «Οὐχὶ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν. οὐχὶ ἐν λόγοις κολακείας, καθὼς εἴδατε, οὔτε ἐν προφάσει πλεονεξίας. οὐχὶ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦντες, οὔτε ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπιθυμήσαντες.. Θεὸς μάρτυς. οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὔτε ἀφ' ὑμῶν, οὔτε ἀπ' ἄλλων.» (α, Θεσ. 2, 4, 6. Πρξ. 20, 33; α, Κρθ 10, 33). οὐδὲ τὴν 'Εκκλησίαν τοῦ Θεοῦ μετεβάλομεν εἰς θέατρον, προσκαλοῦντες, τοὺς φιλοθεάμονας, ὅπως ἔλθωσι καὶ ἴδωσι καὶ θαυμάσωσι τὸν κομψὸν καὶ δεινὸν καὶ βροντόφωνον ῥήτορα, τὸν ῥήτορα τῆς νέας ἐπιστήμης καὶ τῆς νέας φιλοσοφίας τῆς γεωλογίας καὶ τῆς μετεωρολογίας, ψυχαγωγοῦντες αὐτοὺς πρὸς στιγμὴν, «κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ τῆς κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὰς βεβήλους κενοφονίας τῆς ψευδωνύμου γνώσεως» [α Κορ. 2, 11, 13, Κολ. 2; 8, 22]. καὶ ἀφίνοντες αὐτοὺς ἐρήμους τῆς ἀπὸ τοῦ Εὐαγγελίου ὠφελείας· ἀλλὰ σταθερῶς καὶ εὐπαρρησιάστως ἐνώπιον ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων ἐνώπιον σοφῶν καὶ ἀπαιδεύτων, ἐδιδάξαμεν τὸ μὴ ψεύδεσθαι τὸν ψεύστην, τὸν ἀπατεῶνα μὴ ἀπατᾶν, τὸν ἀδικοῦντα μὴ ἀδικεῖν, τὸν κλέπτην μὴ κλέπτειν, τὸν φονέα μὴ φονεύειν, τὸν ἀσελγῆ μὴ ἀσελ-

γεῖν, τὸν μοιχὸν μὴ μοιχεύειν, τὸν πλεονέκτην μὴ πλεονεκτεῖν, τὸν σπούδαρχον μὴ σπουδαρχεῖν, τὸν βλάσφημον μὴ βλασφημεῖν, τὸν ἀσεβῆ μὴ ἀσεβεῖν, τὸν ἄπιστον μὴ ἀπιστεῖν, καὶ τὸν οἰόμενόν τι εἶναι, τὸ γνῶθι σαυτὸν» καὶ ἐδιδάξαμεν πανταχοῦ τὸ ἀεὶ σωφρονεῖν, τὸ ἐν παντὶ ἐγκρατεύεσθαι τὸ ὀφειλέταις ἀφιέναι, τὸ ἀδικοῦσι συγχωρεῖν; τὸ ἐχθροὺς ἀγαπᾶν, τὸ μὴ τὸν πλησίον κρίνειν ἢ κατακρίνειν; ἀλλ' ἑαυτὸν ὁρᾶν, ἐπανορθοῦν, καὶ εἰ δέον ἐπιτιμίζειν, καὶ ἐκηρύξαμεν ἀεὶ καὶ πανταχῇ «Χριστὸν ἐσταυρωμένον, 'Ιουδαίοις μὲν σκάνδαλον Ἕλλησι δὲ μωρίαν» (α Κρθ. 1, 23). οὐ μακροῖς λόγοις χρώμενοι, οὐδὲ κατασκευαῖς συμπεπλεγμέναις, οὐδὲ συλλογισμοῖς σκολιοῖς καὶ λαβυρινθώδεις, οὐδὲ σχήμασι ποικίλοις, ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ μόνῃ, «ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθεγγόμενοι» (Πρξ. 26, 25). τουτέστιν, τῷ 'Ρήματι τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς πείθοντες, νουθετοῦντες, προτρέποντες παρακαλοῦντες, τὸν νοῦν φωτίζοντες, τὴν προσοχὴν ἕλκοντες, τὴν καρδίαν συγκινοῦντες, τὴν ἀγάπην καὶ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ αὐτῇ ἐγκεντρίζοντες; τὴν μετάνοιαν ἐπαγόμενοι, τὴν ἐλπίδα ζωογονοῦντες, ὅπως πᾶς ἕκαστος τῶν Χριστιανῶν, ἐξελθὼν, φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ ἐφόδιόν τι ἀσφαλές, μέγα ἢ καὶ μικρὸν, ἀπὸ τῆς τοῦ Εὐαγγελίου διδασκαλίας, καὶ γνῶσιν τινὰ ἀσφαλῆ, μεγάλην ἢ καὶ μικρὰν τοῦ κύρους τῆς 'Ορθοδόξου Πίστεως, τῆς αὐθεντίας τῶν ἐν ἁγίοις ἡμῶν Πατέρων καὶ τῆς στεῤῥότητος τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας, «Οὐ γὰρ ἐσμὲν, εἰ δέον ἐν τῷ γήρατι ἡμῶν νῦν ἐγκαυχηθῆναι μετὰ τοῦ 'Αποστόλου, οὐ γὰρ ἐσμὲν, ὡς οἱ πολλοὶ καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ, κατενώπιον Θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν» (β, Κρθ. 2, 17). Διὰ τοῦτο καὶ οὐκ εὐαρεστήσαμεν πολλοῖς τῶν δοκούντων τι εἶναι, καὶ ἐδίωξαν ἡμᾶς λαθραίᾳ χειρὶ, κρύφα καὶ ἐγ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

παραδόστῳ, ψόγῳ καὶ συκοφαντίᾳ πολυμόρφῳ· ἐδόξαμεν γὰρ τούτοις ἀνόμιοι εἶναι, καὶ διὰ τοῦτο σκεῦος ἄχρειστον; νόμισμα κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτοῖς· ἀλλ' ἡμεῖς ἐθέμεθα φυλακὴν τῷ στόματι ἡμῶν, «μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοὶ, ἐξαγοραζόμενοι τόν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσίν» ('Εφ. 5, 15). εἰδότες ὅτι. «Εἰ ἁμαρτίαν μὴ ἔχωμεν, ἁρπάζει ἡμᾶς ὁ Θεὸς κἄν μυρία ξίφη παρῇ» Καὶ ὅτι «Οὐ γὰρ ἤμην Χριστοῦ δοῦλος εἰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἤρεσκον». «Ἔσται καιρὸς, λέγει ἡμῖν ὁ Θεῖος 'Απόστολος, ὅτι τῆς ὑγιαινούσης διδασαλίας οὐκ ἀνέξονται» (β, Τιμ. 4. 3). Διὰ τοῦτο προαγγέλλει ὑμῖν ὁ Κύριος τὰ μετὰ ταῦτα παθήματα «'Ιδοὺ 'Εγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων.... παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς Συνέδρια ἐπὶ ἡγεμόνας καὶ βασιλεῖς... καὶ ἔσεσθαι μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά Μου... μὴ οὖν φοβηθεῖτε αὐτούς.... 'Ο δεχόμενος ὑμᾶς 'Εμὲ δέχεται -.. Ὃς ἄν μὴ δέξηται ὑμὰς; μηδέ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἤ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν ἐκ τῶν ποδῶν ὑμῶν.» (Μτ. 10 16]8. 22. 26 40. 14.) «Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἄν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστε ... διὰ τοῦτο μισεῖ ἡμᾶς ὁ κόσμος,» ('Ιω. 15, 19), καὶ διὰ τοῦτο πάντες οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ 'Ιησοῦ διωχθήσονται» (β, Τιμ. 3, 12). Καὶ ἀναμιμνήσκομαι ἐν φόβῳ, ἀδελφοὶ, τοῦ ΟΥΑΙ, ὁ 'Απόστολος Παῦλος φοβεῖται λέγων, «Οὐαί δὲ μοι ἐστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι», (α, Κορ. 9, 16), καὶ τοῦ ΟΥΑΙ, ὅ ἐπισείει ἡμῖν ὁ Κυριος λέγων· «Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι.» (Λου. 6. 26) καὶ τὴν ἀποστροφὴν ἣν ποιεῖ ὁ Προφήτης Δαυὶδ λέγων, 'Αποστραφείησαν παραυτίκα

αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὖγε εὖγε,» (ψ· 69, 4), γιγνώσκων ὅτι ταῦτα λέγουσιν «οἱ τῆς ΕΚΕΙΝΟΥ μερίδος ὄντες.» (Σ. Σολ. 2. 25) Διότι «ὅς ἄν βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται» ('Ιάκ 4.4), ὅτι «οὐδείς δύναται δυσί Κυρίοις δουλεύειν ... Οὐ δύνασθε, λέγει Κύριος Θεῷ δουλεύειν καί Μαμμωνᾷ» (Μτ. 6, 26). διότι «τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς Θεόν» ('Ρωμ. 8. 7). καὶ διὰ τοῦτο «τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος» ('Ρωμ. 8, 6). καὶ διὰ τοῦτο, «Μακάριοι ἐστὲ λέγει τοῖς Εὐαγγελιζομένοις ὁ Κύριος; ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν 'Εμοῦ.» (Μτ. 5, 11).

'Αλλ' ἀφέντες ταῦτα, Πανιερώτατε ἐρωτῶ ὑμᾶς, διατί ὁ ἀντικείμενός μοι, ὁ πρᾶος καὶ ἀνεξίκακος οὗτος ἀμνός, διὰ τί ἐν τῳ ἐμῷ λόγῳ τὴν εἰκόνα τῆς ψυχῆς του εὗρεν ἐν τῷ κατὰ Σαταναν βίῳ, ἐν τῷ πονηρῷ 'Ιερεῖ, οὗ ἐποίησα τὴν εἰκόνα, καὶ οὐχ εὗρεν αὐτὴν ἐν τῷ κατὰ Χριστὸν βίῳ, ἐν τῷ ἀγαθῷ 'Ιερεῖ, οὗ ἐπίσης ἐποίησα τὴν εἰκόνα; Εἰ εὗρεν αὐτὸς ἐν τῷ πονηρῷ 'Ιερεῖ τὴν εἰκόνα τῆς ψυχῆς του, ὡς αὐτὸς ὁμολογεῖ, τίς πταίει αὐτῷ; Μὴ ὁ ἰατρὸς, ὅς γνωμοδοτεῖ ὅτι αὕτη ἡ νόσος φέρει θάνατον, αὐτὸς ἐστιν ὁ ἐμποιήσας τῷ ἀσθενεῖ τὴν νόσον; 'Εὰν, ὡς αὐτὸς ὁ 'Αντικείμενός μοι ὁμολογεῖ καὶ βεβαιοῖ, ἡ ψυχή του ἐμοία ἐστί τῷ κακῷ τουτέστι τῷ κατὰ Σαταναν ἀνθρώπῳ, τότε διορθωσάτω ἑαυτόν· ἡ θύρα τῆς Μετανοίας ἠνεφγμένη καί εἰσελθέτω· οὐδείς τῷ κωλύει τὴν εἴσοδον, καὶ ἡμεῖς πρῶτοι δεόμεθα ὑπὲρ τῆς ἐπιστροφῆς αὐτοῦ, καὶ λέγομεν αὐτῷ μετὰ τοῦ 'Αποστόλου, «Μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ δεήθητι τοῦ Θεοῦ, εἰ ἄρα ἀφεθήσεταί σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου. Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ εἰς σύνδεσμον ἀδι-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

κίας ὁρῶ σε ὄντα», (Πρξ. 3, 22) Ἐπιπροσ(θ)ῆσι δ' ὁ «ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν» καὶ ἐμὸς διώκτης, ὅτι καὶ ὁ συνάδελφος αὐτοῦ προσεβλήθη, ὡς αὐτός, ὑπὸ τῶν λόγων μου. Τοῦτό ἐστι ἀνόητον καὶ ψευδὲς διττῶς, ἀνόητον διότι ὑπέθεσε τὸν συναδελφόν του ἐν π α ν τ ὶ ὅμοιον αὐτῷ· καὶ ψευδὲς, ἅπαξ· διότι οὐδὲ τὸν εἶδε οὐδὲ τὸν ἤκουσε, οὐδὲ διελέγετο μετ' αὐτοῦ· ψευδὲς· δὶς, διότι ὁ συναδελφός του ἐπίσταται ὅτι εἶπον καὶ ἐδίδαξα τὰς καθολικὰς καὶ αἰωνίους ἐκείνας ἀληθείας, ἃς ἡ Ἐκκλησία, οὐ μόνον ἡ τῆς Χάριτος, ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ Νόμου ἀλλὰ καὶ ἡ πρὸ Νόμου, οὐδέποτε ἐπαύσατο, οὐδὲ παύσεται διδάσκουσα μέχρι Συντελείας τοῦ Αἰῶνος.

Τί ἔτι μοὶ κατηγορεῖ ὁ ἀντικείμενός μοι, «ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν»; Ὅτι ἃ εἶπον περὶ τοῦ κακοῦ καὶ κατὰ τοῦ κακοῦ, εἶπον ταῦτα ἔχων αὐτὸν ἐ ν τ ῷ ν ῷ, διότι, ὡς καὶ αὖθις ὁμολογεῖ καὶ βεβαιοῖ, μόνη ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ ὀνόματός του ἔλλειπε τῇ εἰκόνι, Ἀλλὰ τότε, ἀφοῦ αὐτὸς γιγνώσκει καὶ ἐπιγιγνώσκῃ ὅτι αὐτὸν εἶχον ἀληθῶς ἐν τῷ νῷ τότε, ἀντὶ τοῦ ἔχθεσθαί με, ὁμολογείτω μοι χάριτας, ὅτι δι' αὐτὸν ἐμελέτησα καὶ δι' αὐτὸν ἐκοπίασα καὶ περὶ τῆς ἐπιστροφῆς αὐτοῦ ἐφρόντισα. Ἀλλὰ λέγει ὁ Σοφὸς, Μὴ ἔλεγχε κακοὺς ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σοφὸν καὶ ἀγαπήσει σε'... (Πρμ. 9, 7, 8). Καὶ ἰδοὺ Πανιερώτατε ἐν πράγματι καὶ ἐν π ρ ο σ ώ π ῳ πόσον ἀληθὲς τοῦ Προφητικοῦ Πνεύματος τὸ θεῖον Ῥῆμα!...

Τὴν δὲ διαστρέβλωσιν τῶν ἐμῶν λόγων, οὓς ἀμαθείᾳ καὶ χυδαιότητι καὶ ἀγροικίᾳ καὶ βαρβαρότητι καὶ μικροπονηρίᾳ ἀφειδῶς περιβάλλει, ταύτην ἀφίνομεν εἰς κόσμον καὶ κάλλος ὧτινι ἀνήκει, τῷ ὁρατῷ ἐργάτῃ, ἢ τῷ ἀοράτῳ συνεργάτῃ.

Παρεμπεσόντα ἐπεισόδια ἐν τῇ κατηγορίᾳ

Ἡ κατὰ τοῦ συναδέλφου αὐτοῦ ἔρις. Χαρακτὴρ καὶ φύσις τοῦ κατηγόρου μου. Οἱ ὑποκριταί.

Εἶτα εἰσάγει ἐν «τῷ Χειρογράφῳ» αὐτοῦ αὐτεπαγγέλτως, τὸν σκανδαλοδέστατον διωγμὸν, ὃν ποιεῖ μετ' ἀκατασχέτου μανίας, μέχρι ἐξοντώσεως μέχρις θανάτου, κατὰ τοῦ συναδέλφου του Ἱερέως Μιχαὴλ, καὶ τὸν διωγμὸν τοῦτον καλεῖ «μικρὰν διάστασιν»... Καὶ δικαιολογεῖ ταύτην διὰ τί ε ἶ ν α ι α ὐ τ ὴ ν π α σ ί γ ν ω σ τ ο ν!... Διὰ τὸ πληροῦν τὰς θυρίδας τῶν ἀνακριτικῶν καὶ δικαστικῶν Γραφείων, τῆς Εἰσαγγελίας, τῆς Ἐπισκοπικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου!.. Διὰ τὸ διασείειν καὶ διαταράττειν τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν εἰρήνην πολυαρίθμων Χριστιανῶν, καὶ τούτων οἰκογενειαρχῶν, σειρομένων εἰς τὰ κριτήρια, ὡς μαρτύρων κατηγορίας ἢ ὡς μαρτύρων ἀνταποδείξεων!... Καὶ ταῦτα μ ε τ ρ ι ο π α θ ῶ ς ὁ μ ε τ ρ ι ο π α θ ὴ ς, ἀποκαλεῖ «μικρὰν διάστασιν»!... «Οὐκ ἤρκεσε τ ὸ π λ α ν ᾶ σ θ α ι περὶ τὴν τοῦ Θεοῦ γνῶσιν, ἀλλὰ καὶ μ ε γ ά λ ῳ ζ ῶ ν τ ε ς ἀ γ ν ο ί α ς π ο λ έ μ ῳ, τ ὰ τ ο ι α ῦ τ α κ α κ ὰ, ΕΙΡΗΝΗΝ προσαγορεύουσιν!...» (Σ. Σολ. 14 22). Μικρὰν διάστασιν ἀποκαλεῖ τὸ εἰδεχθὲς θέαμα Ἱερέως μανιωδῶς ἀγωνιζομένου, νὰ ζημιώσῃ ἢ φ ο ν ε ύ σ ῃ ἠ θ ι κ ῶ ς συνάδελφον Ἱερέα... Ὢ φοβερὸν θηρίον ὁ Σατανᾶς... «Ἔ κ γ ο ν ο ν κ α κ ό ν, μαχαίρας τοὺς ὀδόντας ἔχει, καὶ τὰς μύλας τομίδας, ὥστε ἀναλίσκειν καὶ κατεσθίειν τοὺς ταπεινοὺς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τοὺς πένητας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων. Ἔ κ γ ο ν ο ν κ α κ ὸ ν πατέρα καταρᾶται τὴν δὲ μητέρα οὐκ εὐλογεῖ!.. Ἔ κ γ ο ν ο ν κ α κ ὸ ν δίκαιον ἑαυτὸν κρίνει τὴν δ' ἔξοδον αὐτοῦ οὐκ ἀπένιψεν... Ὅτι πονηρὰ ἡ γένεσις αὐτῶν καὶ ἔμφυτος ἡ κακία αὐτῶν!... (Παρμ. 2[illegible] 12, 10).

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Καὶ τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἀγωνίζεται, διότι ὁ ζῆλος πρὸς τὸν συνάδελφον αὐτοῦ κατατρώγει αὐτὸν διότι ἀγαπᾷ τοῦτον μείζων ἑαυτοῦ, διότι καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τούτου, ὑπὲρ οὗ καὶ προτιμᾷ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ Χριστοῦ, διότι μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει ἢ τὸ ἀποθανεῖν ὑπὲρ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, κατὰ τὸ Θεῖον παράδειγμα, τὸ Θεῖον θέλημα καὶ τὸ Θεῖον παράγγελμα, (Ἰω. 2, 17, 10, 11, 15. 17, 15, 13, Ρωμ. 9, 3. 6, Κρθ. 11, 29, 12, 20. Ἔξ. 32. 32). Τὸν ἀγῶνα τοῦτον, διαβεβαιοῖ ἡμᾶς ἐν πάσῃ τιμιότητι, ἀγωνίζεται «Οὐχὶ διὰ ὑλικὰ συμφέροντα, ἀλλὰ περὶ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως καὶ ἀπαρασαλεύτου φυλακῆς τῶν ἱερῶν Κανόνων...»

Ὡς ὡραῖοι οἱ λόγοι Λκῦόλα τοῦ Ἱσπανοῦ; τοῦ Ἰησουΐτου καὶ ψευδοϊερέως, τοῦ θύοντος ἑκατόμβας ὅλας ἀνθρωπίνων ὄντων, ad magiorem gloriam Dei.;

Ὡς ὡραῖοι οἱ λόγοι Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου τοῦ αἰσχροκερδοῦς, «ὅς κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν, μεριμνῶντος ὑπὲρ τῶν πτωχῶν, καὶ ἀγανακτοῦντος καὶ λέγοντος «Διατὶ τοῦτο τὸ μῦρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς;...» [Ἰω. 12, 5, 6]

Ὡς ὡραῖοι οἱ λόγοι καὶ τοῦ Ἀρχισυναγώγου, ὅς φθόνῳ Κυρίου, ἐπιβουλῇ τῆς Συγκιπτούσης, καὶ ὑποκρισίᾳ εὐσεβείας, μεριμνᾷ τοῦ Σαββάτου, και λέγει ἐν ἀγανακτήσει «Ἓξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου...» (Λου. 13, 14).

Ὡς ὡραῖοι οἱ φθόγγοι καὶ τοῦ ἀκαιρέου καὶ εὐσυνειδήτου δικαστοῦ Ποντίου Πιλάτου ὅς ἀθωόνει τὸν κακοῦργον, τὸν φονέα καὶ λῃστὴν Βαραβᾶν, καὶ ἀνασκωλωπίζει τὸν «ἄμωμον ἀμνόν», τὸν δίκαιον Ἰησοῦν,

νίπτων καὶ ἀπονίπτων τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ λέγων «Ἀθῷος εἰμὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου.'...» (Μτ. 27, 24).

Ὡς ὡραῖον οἱ φθόγγοι τῶν Σαδδουκαίων τῶν Φαρισαίων, καὶ Ἡρωδιανῶν, τῶν Νομικῶν καὶ Ἀρχιερέων, οἱ διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν Αὐτὸν» μεριμνούντων περὶ τῆς ἁγιότητος τοῦ τόπου τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ ἱεροῦ Ναοῦ, περὶ τῆς ἀκριβοῦς διδασκαλίας τοῦ Θείου Νόμου, καὶ τῆς ὀρθοφροσύνης τοῦ ἔθνους, καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Καίσαρος, καὶ τῆς τιμωρίας τῶν κακούργων, καὶ ἐν ἀγανακτήσει διαμαρτυρομένων «Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ Τόπου τοῦ ἁγίου τούτου καὶ τοῦ Νόμου!... (Πρξ. 6. 13) «Τοῦτον εὕρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόρους διδόναι, καὶ λέγοντα Ἑαυτὸν, Χριστὸν Βασιλέα εἶναι!... (Λου. 23, 2), καὶ βοώντων, «Ἆρον ἆρον! Σταύρωσον Αὐτόν!,...» (Ἰω. 19, 15). «Εἰ μὴ ἦν Οὗτος κακοποιὸς οὐκ ἄν σοὶ παραδεδώκαμεν Αὐτόν!...» (Ἰω. 18, 30). «Σταύρωσον σταύρωσον Αὐτόν!..» (Λου. 23, 21).

Πολύμορφον, Πανιερότατε, καὶ Τυρῶνος πολυπλοκώτερον ἡ ὑποκρισία!... Οἷα τῆς ἀληθείας διαστροφή!... Ὁ Σατανᾶς μετεσχηματιζόμενος εἰς Ἄγγελον φωτός!... Πόσον εὔστοχοι καὶ πόσον ἀκριβεῖς οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου ἐπιτιμῶντος τοῖς ὑποκριταῖς καὶ λέγοντος «Γεννήματα ἐχιδνῶν. Πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, πονηροὶ ὄντες;... (Μτ. 12, 34.) «Ὑποκριτά! τί βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς;... Ὑποκριτά! ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου...» (Ματ. 7, 3, 5,. Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, οἱ δεσμεύοντες φορτεία βαρέα καὶ δυσβάστακτα, καὶ ἐπιτιθέντες ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, τῷ δὲ δακτύλῳ ὑμῶν, οἱ θέλοντες κινῆσαι αὐτά. (Ματ. 24 3). Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καί Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ οἱ δ ι υ λ ί ζ ο ν τ ε ς τ ὸ ν κ ώ ν ω π α τὴν δὲ κ ά μ η λ ο ν κ α τ α π ί ν ο ν τ ε ς... (Μτ. 23, 24). «Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡ δ ύ ο σ μ ο ν καὶ τ ὸ ἄ ν η θ ο ν καὶ τὸ κ ύ μ ι ν ο ν, καὶ ἀφήκατε τ ὰ β α ρ ύ τ ε ρ α τ ο ῦ Ν ό μ ο υ; τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν Πίστιν,..» (Μτ. 23, 33). «Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι Ὑποκριταὶ ὅτι παρομιάζεται τ ά φ ο ι ς κ ε κ ο ν ι α μ έ ν ο ι ς, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔ σ ω θ ε ν δ ὲ γ έ μ ο υ σ ι ν ὀστέων νεκρῶν καὶ π ά σ η ς ἀ κ α θ α ρ σ ί α ς» (Μτ. 23, 37). «Ὄφεις! γ ε ν ν ή μ α τ α ἐ χ ι δ ν ῶ ν, πῶς φύγετε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς Γεέννης!...» (Μτ. 23, 33). Δι' ὃ καὶ λέγει, διά στόματος τοῦ Προφήτου Ἠσαΐου; «Ἐγγίζει Μοι ὁ λαὸς οὗτος τ ῷ σ τ ό μ α τ ι α ὐ τ ῶ ν καὶ τ ο ῖ ς χ ε ί λ ε σ ι ν μὲ τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία αὐτῶν π ό ρ ρ ω ἀ π έ χ ε ι ἀ π' Ἐμοῦ... (Μτ. 15, 8. Ἠσ. 29, 13).

Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν καὶ ἀκούσωμεν τί κατηγορεῖ τοῦ συναδέλφου του Ἱερ. Μιχαὴλ. Ὅτι ἐπαγγέλλεται τὸν ἰατρὸν ἰατρὸς μὴ ὤν, τὸν φαρμακοποιὸν φαρμακοπειὸς μὴ ὤν, τὸν Ἱερέα τὰ τῆς Ἱερωσύνης του μὴ ἐκπληρῶν καὶ ἀρνούμενος τοῖς Πιστοῖς τὰ τῆς δημοσίας ἱερατικῆς του ὑπηρεσίας καθήκοντα γινόμενος οὕτω σκάνδαλον ἐν τῇ θρησκευτικῇ αὐτῶν συνειδήσει καὶ ἐξωθῶν αὐτοὺς εἰς τὴν ἀπιστίαν· ὅτι ψευδοϊατρὸς ὢν πόνοις καὶ ὀδύναις βασανίζει τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ ὅτι τοιοῦτος ὤν, τῇ ἀμαθείᾳ αὐτοῦ τῇ ζοφώδει καὶ φαρμάκοις πρὸς ἐναντίους ἀ-

καπηλεύεται,

«πολλὰς ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν.»

Ἀλλὰ τί κοινὸν τῷ τῶν ἀδελφῶν κατηγόρῳ καὶ τοῖς ψευδωνύμοις τῶν ἰατρῶν, ἢ φαρμακοποιῶν, ἢ ἱερέων; Μὴ τὰ ἔργα αὐτοῦ ποιεῖ κρύφα ἢ ἐν παραβύστῳ;— Οὐχί· ταῦτα πράττει ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ καὶ ἐν μέσῃ τῇ πόλει, τῶν ἐπιστημόνων ἰατρῶν εἰδότων καὶ θεωμένων καὶ τινων αὐτῶν καταδεχομένων αὐτῷ συνεργάζεσθαι καὶ συσκέπτεσθαι καὶ δὴ καὶ καλύπτειν τὰ ἐξ αὐτοῦ δεινά.

«ἕνεκεν δρακὸς κριθῶν καὶ ἕνεκα κλασμάτων ἄρτων»

Ἀλλά, λέγει, ταῦτα πράττει κατὰ παράβασιν καὶ ἀθέτησιν τῶν περὶ τῆς δημοσίας ὑγείας νόμων τῆς πολιτείας. Τί δὲ πρὸς αὐτόν; Μὴ οὐχὶ παρανομῶν παρανομεῖ ἐν γνώσει καὶ ἐνώπιον πασῶν τῶν δημοσίων ἀρχῶν; τῶν δημοτικῶν, τῶν διοικητικῶν, τῶν δικαστικῶν καὶ τῶν νομοφυλάκων Εἰσαγγελέων, οἷς πᾶσίν ἐστιν ἐμπεπιστευμένη ἡ δημοσία ὑγεία καὶ τὸ κράτος τῶν νόμων καὶ ὁ πρὸς τοὺς νόμους σεβασμός, καταδεχομένοις καὶ τούτοις συνευδοκεῖν αὐτῷ, καὶ τῇ ἑαυτῶν ῥαθυμίᾳ καὶ ἀπραξίᾳ, συμπράττειν αὐτῷ εἰς τὴν ἀθέτησιν τῶν νόμων, εἰς τὴν βλάβην τῆς δημοσίας ὑγείας, καὶ τ ὴ ν ἀ π ο δ ε κ ά τ ω σ ι ν τῶν ἐν νόσοις διακειμένων συμπολιτῶν ἡμῶν; Ἀλλὰ ταῦτα πράττει, προστίθησι, κατὰ παράβασιν καὶ ἀθέτησιν τῶν θείων Ἐντολῶν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου καὶ τῆς ἁγιωτάτης ἡμῶν Πίστεως. Τί οὖν; Μὴ οὐχὶ ἀσεβῶν ἀσεβεῖ ἐν γνώσει καὶ ἐνώπιον τῶν ἐντεταλμένων φυλάττειν καὶ τηρεῖν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ τὰ τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου καὶ τῆς Ἁγιωτάτης ἡμῶν Πίστεως; Ἀλλ' οὐκ ἐᾷ με καθεύδειν, ἐπιφωνεῖ ἐν τέλει ἀγανακτῶν, ἡ ἀγάπη τοῦ πλησίον, ὁ ζῆλος τοῦ Οἴκου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ ἀκριβὴς τήρησις καὶ ἀπαρασάλευτος φυλακὴ τῶν ἱερῶν Κανόνων.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

'Αλλ' ὁ τὸν Νόμον καὶ τοὺς Προφήτας καταλύων ὁ τὸ Εὐαγγέλιον καταργῶν, ὁ τοὺς 'Αποστόλους ἀθετῶν, ὁ τοὺς ἀδελφοὺς μισῶν, φθονῶν, καὶ διώκων ὁ ἀθρόον τὸ Κανονικὸν Δίκαιον παραβεβηκώς, αὐτὸς Δικαιωμάτων Θεοῦ κῆρυξ, καὶ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως καὶ ἀπαρασαλεύτου φυλακῆς τῶν ἱερῶν Κανόνων φρουρὸς καὶ ὑπέρμαχος; . . . Ὢ! « τῷ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός. Ἵνα τί σύ διηγῇ τὰ Δικαιώματά Μου καὶ ἀναλαμβάνῃς τὴν Διαθήκην Μου διὰ στόματός σου; . . . . (ψ. 49, 16) «Τίς οὗτος ὁ κρύπτων Με βουλήν, συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ, 'Εμὲ δὲ οἴεται κρύπτειν; » ('Ιώβ, 38, 2).

'Επεὶ δέ, Πανιερώτατε τοὺς ἱεροὺς Κανόνας ἐπικαλεῖται, εἴδωμεν εἰ αὐτὸς τοὺς ἱεροὺς Κανόνας πεφύλαχε καὶ φυλάττει.

1 Οἱ ἱεροί Κανόνες ἐπιτρέπουσι τὴν κολακίᾳ καὶ σπουδαρχίᾳ προαγωγὴν, νεωτέροις καὶ ἀμαθέσιν, ἐπὶ παραλείψει 'Ιερέων πεπαιδευμένων, πρεσβυτῶν, καὶ νομίμως καὶ κανονικῶς ἱερωθέντων. Ὅτι οὗτος οὕτως ἐγένετο Οἰκονόμος, Πρωτοσύγγελος, Πνευματικός, 'Επισκοπικὸς 'Επίτροπος, καὶ Ἔξαρχος τῶν Μονῶν καὶ τῶν Μοναχῶν, παρὰ τὸ θεῖον παράδειγμα (β, Πρλ. 19, 7, 'Ρωμ. 12 21. Γαλ.. 3, 6, 'Εφ. 6. 9). παρὰ τὰς θείας 'Εντολὰς (Μτ. 10, 37, Λευϊτ. 19, 15, Λευτ. 1, 17. ψ. 81, 2. Μτ. 10, 37. 'Ιω, 7, 27! 12, 43. α, Κορ. 10, 33, Κολ. 3, 22, α, Θεσσ 2, 4. 'Ιακ. 2. 9 Χρυσοστόμ. Εἰς τοὺς 'Ανδριάν. ά. γ'.) καὶ παρὰ τὰς θείας ἀπειλάς (Λευτ. 27, 19. 26, 'Ιάκ. 2, 9. 'Αποστολ. Καν. λή ς Οἰκμ. γ' λγ).

2. Οἱ ἱεροί Κανόνες ἐπιτρέπουσι τὴν εἴσοδον ἐν τῇ 'Ιερωσύνῃ νεανίσκοις εὐνοίᾳ καὶ σπουδαρχίᾳ; Ὅτι οὗτος οὕτως εἰσῆλθε, τὸν ἱερώτατον τῆς 'Ιερωσύνης θεσμὸν εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς καπηλευθεὶς καὶ δολιευσάμενος. ς' Οἰκμ.. Καν. ιδ, Σαρδ. Καν. ιθ' ιθ' 1-

ω. 10, 1. Ἅγ. Γρηγρ. ὁ Θεολγ. Εἰς τὰ φῶτα).

3. 'Επιτρέπουσιν οἱ ἱεροὶ Κανόνες, «διὰ δόξης κενῆς ἐπιθυμίαν» καὶ ἐμπορίας καὶ αἰσχροκερδίας ἕνεκα», «Κληρικῷ κατατάττεσθαι ἐν δυσὶν 'Εκκλησίαις», «νομίζοντι πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν»; Ὅτι οὗτος οὕτως ἀσεβῶν, καὶ τὸ ἱερὸν ἐπάγγελμα τοῦ 'Ιερέως καπηλευόμενος, παρὰ τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ 'Εκκλησίαν τῆς Εὐαγγελιστρίας, ἐνοικιάζει καὶ ὑπενοικιάζει τὴν τῆς 'Αγίας Βαρβάρας, κρατεῖ τὴν τοῦ 'Αγίου 'Ιωάννου τοῦ Προδρόμου, νέμεται τὴν τοῦ 'Αγίου 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, δεσπόζει τὴν τοῦ 'Αγίου 'Ανδρέου, ἐξουσιάζει τὴν τῆς 'Αγίας Παρασκευῆς, ἐπικυριαρχεῖ τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ 'Εσταυρωμένου, ἡγουμενεύει ἐπὶ ἐκείνης τοῦ Διός, καὶ ψάλλει τοὺς 'Εσπερινοὺς καὶ τοὺς Ὄρθρους ἀπὸ 'Εκκλησίας εἰς 'Εκκλησίαν, ζόφῳ ἀμαθείας κυλινδούμενος, ὡς τοὺς 'Αγιασμοὺς καὶ τὰς Παρακλήσεις ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν, ('Ιερ, 13 17. Δ. Οἰκμ. Καν. ε' καὶ Ζ' Οἰκι. Καν. ε. ε'), ..

4. 'Επιτρέπουσιν οἱ ἱεροὶ Κανόνες 'Ιερεῖ, τὸ μὲν δῶρον τοῦ Θυσιαστηρίου καθαρίζειν καὶ στίλβειν, τὸ δὲ Θυσιαστήριον ἀφιέναι «ἔτος ἐς ἔτος» καταρρέον καὶ ὄρη καὶ λόφους εἰκονίζον ἐκ στιβάδων κηροσταγμάτων, κονιορτῶν καὶ παντίων πραγμάτων, μεγάλων, μικρῶν, νέων, παλαιῶν, κοινῶν, ἱερῶν, ἀναμὶξ κειμένων καὶ ἡγεῖσθαι «μεῖζον τὸ δῶρον ἢ τὸ Θυσιαστήριον τὸ ἁγιάζον τὸ δῶρον; . . . » (Μτ. 23, 19. 23 27). Ὅτι οὗτος οὕτως ἀσεβεῖ περὶ τὴν Πίστιν καὶ βεβηλοῖ τὸ ἅγιον καὶ φρικτὸν Θυσιαστήριον! . . . «Εἰσιών τις, λέγει ὁ Ἅγιος 'Ιωάννης ὁ Χρυσόστομος, εἰς τοὺς τῶν εἰδώλων ναούς, πανταχοῦ τῶν τοίχων ὄψεται διατεταμένα τὰ τῶν ἀραχνίων ὑφάσματα, καὶ τοσαύτην ἐπικειμένην τῷ ξοάνῳ τὴν κόνιν ὥστε μήτε ῥίνα μήτε ὀφθαλμὸν μήτε ἄλλο τι τοῦ προσώπου φαίνεσθαι μέρος. Τῶν δὲ βωμῶν, τῶν μὲν τὰ λείψανα μό-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

νον ἔστηκε, τοῦ πλείονος ἀποθρaυσθέντος μέρους, τοὺς δὲ οὕτω βαθεῖα πάντοθεν περιβάλλει πόα, ὥστε τὸν ἀγνοοῦντα..... τινός σωρείαν εἶναι νομίζειν τὸ φαινόμενον.» (Εἰς Βαβύλ. ζ΄). Φεῦ! ὁποία δυστυχὴς καί θλιβερὰ ὁμοιότης!... Πῶς μεταβάλλονται τὰ πράγματα! οὐ μόνον τὰ κοινὰ ἀλλὰ καὶ τὰ Ἱερὰ καὶ τὰ Ἅγια, κατὰ τόπους καὶ χρόνους καὶ πρόσωπα!... «Μή δῶτε τό Ἅγιον τοῖς κυσὶ μηδέ βάλητε τοὺς Μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, βοᾷ ὁ Κύριος. Καὶ ἐπεξηγεῖ ὁ Κύριος τὸ διατί, «ἵνα μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν!... (Μτ. 7, 6). ἀλλὰ τίς ὁ ἀκούων;....

5. Ἐπιτρέπουσιν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες τὴν ἱερουργίαν τῆς Θείας καὶ φρικτῆς, καὶ ἀναιμάκτου Θυσίας δι' ἄρτου ἀγοραίου, ἤ διὰ κλάσματος Προσφορᾶς καὶ δι' οἴνου λευκοῦ, καὶ διὰ πολλῶν κλασμάτων μιᾶς Προσφορᾶς, ἐμπορικῷ καὶ θεοκαπηλικῷ τῷ τρόπῳ, πολλὰς φρικτὰς καὶ ἀναιμάκτους Θυσίας τῷ Θεῷ προσφέρειν, Τῷ αἰτοῦντι «ΘΥΣΙΑΝ ἌΜΩΜΟΝ» πολλὰς Λειτουργίας ποιεῖν, παρὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου (Μτ. 26, 26. Μρ. 14, 22. Λου. 22, 19. α, Κρθ. 11, 23. Ἰω. 19, 34) παρὰ τὴν Ἀποστολικὴν Παράδοσιν (Πρξ, 2, 4, 2, 4, 6, 20, 7. α, Κρθ. 10 16. Ἀποστ. Διαταγ. Η.΄ ιβ΄ Ἅγ. Διον. Ἀρπ. Ἐκκλ. Ἱερχ. Γ.΄ β.΄ Ἅγ. Ἰουστ. ὁ Φιλ. καὶ Μαρ. Ἀπογ. α΄ 16. Ὠριγ. κ. Κελσ. η΄ Σημ. Θεσσαλ. ψβ.΄ ψγ.΄ ψδ.΄ Εὐχολ.σ. 38, 41. Λευϊ. 22, 21). καὶ παρὰ τὴν ἀπειλὴν τοῦ Θεοῦ (Γεν. 4, 7. Παρμ. 21; 27. α, Β. 2, 27, 3, 14. Ἠσ. 66, 3. Ἱερ, 6, 10. Ἔξ. 25, 40. Δευτ. 27, 26. β, Τιμ. 2, 5. Ἑβρ. 10, 28, 31. Ἰεζ. 22, 26. Σοφ. 3, 4. Ἰεζ. 13, 4. Ὠσ. 4, 6.) Ἐπιτρέπουσι λέγω ταῦτα οἱ Ἱεροὶ Κανόνες; Ὅτι οὗτος οὕτω ποιεῖ ἀσεβῶν περὶ τὴν Πίστιν καὶ βεβηλῶν τὰ Ἅγια Μυστήρια. Ὁποία ἀτυχὴς καὶ θλι-

βερὰ ὁμοιότης!... «Ἐὰν λέγω περὶ τῶν ἀσθενῶν
καὶ πληγωμένων ζώων, ἃ ὑμεῖς προσφέρετε εἰς θυ-
σίαν τοῖς Θεοῖς, γράφει ὁ Τερτυλιανὸς πρὸς τὸν τῆς
Ἀφρικῆς Ῥωμαῖον Ἀνθύπατον, ἐλέγχων τὴν πρὸς τοὺς
Θεοὺς φειδωλείαν καὶ γλισχρότητα τῶν Ἐθνικῶν, οὐ δέ
περὶ τοῦ μέρους ὃ ἐξ αὐτῆς ἐπιφυλάττεσθε τοῖς Θεοῖς
ὅτε τὰ εἰς Θυσίαν σφάγια ὦσι παχέα καὶ ὑγειᾶ,
ὅπερ ἐστί τὰ περιττὰ ὑμῖν εἰς χρῆσιν του-
τέστιν, τὸ κρανίον καὶ τοὺς ὄνυχας, ἃ ἐν
οἴκῳ προσδιορίζετε διὰ τοὺς δούλους ἢ τοὺς
κύνας. Cum de opimis et integris, supervaqua
quaeque tractatis, capitula et ungu-
las, quae domi quoque pueris vel canibus
destinasestis» (Ἀπολογ. ιγ΄) Φεῦ! τοιαύτη καὶ ἡ Ἄσ-
πιλος καὶ Ἄμωμος καὶ ἀναίμακτος καὶ φρικτή τῶν
Χριστιανῶν Θυσία!).

6 Ἐπιτρέπουσιν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες Ἱερεῖ αδιὰ δόξης κενῆς ἐπιθυμίαν,» εἰσάγειν ἐν τῷ Ἱερῷ Θυσιαστηρίῳ τὰ Θήλεα καὶ ἐν αὐτῷ κοινωνεῖν αὐτά τε καὶ τὰ ἄῤῥενα; Ὅτι οὗτος οὕτως ἀσεβεῖ περὶ τὴν Πίστιν καὶ κοινοῖ τὸ Ἅγιον τῶν Ἁγίων. (Σ Ι΄. Οἰκ ξθ΄ Λαοδ. μδ΄).

7 Ἐπιτρέπουσιν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες Ἱερεῖ τελεῖν τὴν Θείαν Μυσταγωγίαν, καὶ ἱερουργεῖν τὰ Θεῖα καὶ φρικτὰ καὶ Ἄχραντα Μυστήρια ἐν ἔχθραις καὶ μίσεσιν καὶ φθόνοις καί ἐπιβουλαῖς καὶ διαβολαῖς καὶ καταγγελίαις καὶ μηνύσεσιν καὶ κατηγορίαις; (Μτ. 5, 24, 6, 7, 12, 13. Μαρ. 11, 25, Ἀποστ. Διατ. Β΄ νδ΄ νζ΄ Η΄ ιβ΄ α, Ἰω. 3, 15, 14, 18. Παρ. 12, 18, α, 13, 1. Εὐχ. σ. 34. Ὡρολ. σελ. 441) Ὅτι οὗτος οὕτως ἀσεβεῖ περὶ τὴν Πίστιν καὶ βεβηλοῖ τὰ Ἅγια Μυστήρια.

8 Ἐπιτρέπουσιν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες Ἱερεῖ κρίνειν ἀνακρίνειν καὶ κατακρίνειν τοὺς ἀδελφούς, Ἱερεῖς,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

’Επισκοπικοὺς ’Επιτρόπους, ’Επισκοπικὰ Δικαστήρια, Γενικὰς ‘Επισκοπικὰς ’Επιτροπάς, ‘Ηγουμένους, Μοναχοὺς Μοναχάς, ’Αρχιμανδρίτας, ‘Ιεροκήρυκας, καὶ Πατριάρχας; (Λου. 12, 14. ’Ιακ. 4, 12. ‘Ρωμ. 14, 4, 10, 13.) ‛Ότι οὗτος οὕτως ἀσεβεῖ περὶ τὴν Πίστιν καὶ ἀθετεῖ καὶ καταπατεῖ τὰς Θείας ’Εντολάς.

9 ’Επιτρέπουσιν οἱ ‘Ιεροὶ Κανόνες ‘Ιερεῖ ἀδιὰ δόξης κενῆς ἐπιθυμίαν«, ἀνατρέχειν εἰς πολιτικὰ δικαστήρια εἰς πρέσβεις καὶ εἰς Βασιλεῖς, καὶ χρᾶσθαι τοῖς Πατράσιν ὡς ἔτυχε» κατηγορῶν Διακόνους, ‘Ιερεῖς, ’Επισκόπους, Συνόδους; (α, Κορ 6, 1, 6, Β′ Οἰκμ. Καν. στ′ Δ.′ Οἰκμ. Καν. θ′ ’Αντχ. Ε′ ιϐ.′ Καρθγ. ιδ.′ λγ.′ λστ.′ ρλδ.′). ‛Ότι οὗτος οὕτως ἀσεβεῖ περὶ τὴν Πίστιν καὶ ἀθετεῖ καὶ καταπατεῖ τοὺς ‘Ιεροὺς Κανόνας;

10 ’Επιτρέπουσιν οἱ ἱεροὶ Κανόνες ‘Ιερεῖ, ἀδιὰ δόξης κενῆς ἐπιθυμίαν» κοσμικῶν φροντίδων ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ ἀντιποιεῖσθαι τὸν Δημόσιον Κατήγορον, τὸν Εἰσαγγελέα, τὸν ’Ανακριτήν, τὸν Νομοφύλακα, τὸν Δικαστικὸν κλητῆρα; (’Αποστ. ζ.′ πα.′ πγ.′ Δ′ Οἰκμ. ε′. ι′ Β! ι′ ΑΒ′. ια′ Καρθγ. ιη′). ‛Ότι οὗτος οὕτως ἀσεβεῖ περὶ τὴν Πίστιν καὶ ἀθετεῖ καὶ καταπατεῖ τοὺς ‘Ιερούς Κανόνας.

11, ’Επιτρέπουσιν οἱ ‘Ιεροὶ Κανόνες τὸ ἀδελφοὺς μὴ ἀγαπᾶν, τὸ ἀδελφοὺς ἀδικεῖν, τὸ «δίκαιον τοῦ δικαίου αἴρειν» καὶ τὸν ἄρτον τῶν ἀδελφῶν ὑστερεῖν, καὶ τὰς λειτουργίας τῶν ἀδελφῶν κρατεῖν, καὶ κωφεύειν τῇ φωνῇ τοῦ Προφήτου ‘Ησαΐου βοῶντας καὶ λέγοντος «Μὴ οἰκήσετε μόνοι ἐπὶ τῆς γῆς;» (4, 8). Τὸ ἀδελφοὺς μὴ συντρέχειν, τὸ ἀδελφοὺς φθονεῖν, μισεῖν, διώκειν, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς ἐχθρούς, τοῦ εὐλογεῖν τοὺς καταρωμένους τοῦ καλῶς ποιεῖν τοὺς μισοῦντας, τοῦ προσεύχεσθαι ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων καὶ διωκόντων; (Μτ. 5, 44. 22, 37)40. α, Κορ. 13, 4.

α, ’Ιω. 3, 18. 14 15, Πρμ. 12, 18. 20, 22. 24. 17. 29 25, 21. ’Εξ. 23 24). ‛Ότι οὗτος οὕτως ἀσεβεῖ περὶ τὴν Πίστιν καὶ ἀθετεῖ καὶ καταπατεῖ τὰς ἁγίας ’Εντολάς.

12. ’Επιτρέπουσιν οἱ ἱεροὶ Κανόνες Πνευματικῷ πατρὶ συγχωρεῖν μεταλαμβάνειν τῶν ’Αχράντων Μυστηρίων τοῖς δημοσίᾳ τ’ ἀλλότρια σφετεριζομένοις, δημοσίᾳ τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς ζημιοῦσι καὶ ἀδικοῦσιν; ‛Η ἀδελφοῖς ἐν ἔχθραις καὶ μίσεσι διακειμένοις; ‛Η ἀναγκάζειν τὰς Μοναχάς, ἀπειλῇ καὶ βίᾳ, ὅτι θὰ δέσῃ αὐτάς (α, Πέτρ. 5, 2. 3. ‘Αποστ. Καν. κζ′ ς′ Οἰκμ. ζ′. Χρυσοστ. Εἰς Βαβύλαν, γ′) εἰ μὴ αὐτῷ ἐξομολογῶνται; ‛Ότι οὗτος οὕτως ἀσεβεῖ περὶ τὴν Πίστιν καὶ βεβηλοῖ τὸ ‛Αγιον Μυστήριον τῆς ‘Ιερᾶς ’Εξομολογήσεως.

13. ’Επιτρέπουσιν οἱ ‘Ιεροὶ Κανόνες ‘Ιερεῖ θυμιῶντι μὴ θυμιᾶν τοὺς ‘Ιερεῖς ἢ θυμιᾶν αὐτοὺς ὡς λαϊκούς;

14. ’Επιτρέπουσιν οἱ ‘Ιεροὶ Κανόνες, ‘Ιερεῖ διδάσκειν, ὅτι αἱ κατὰ μόνας Λειτουργίαι εἰσὶν ἴσαι ἢ καὶ μείζονες τῶν Συλλειτουργειῶν; «‘Ο θέλων εἶναι Νομοδιδάσκαλος καὶ μὴ νοῶν μήτε ἃ λέγει μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῖ! (α, Τιμ. 1, 7. 6, 4)5. ‘Ρωμ. 2, 23). ‛Ότι οὗτος οὕτω ποιεῖ, ἀσεβῶν περὶ τὴν Πίστιν καὶ τὴν ’Αποστολικὴν Παράδοσιν.

15. ’Επιτρέπουσιν οἱ ἱεροὶ Κανόνες ἀδιὰ δόξης κενῆς ἐπιθυμίαν,» ‘Ιερεῖ, κοσμικῷ, μετασχηματίζεσθαι εἰς ‘Ιερομόναχον καὶ εἰς Μεγαλόσχημον, καὶ τὰ τούτων ἀντιποιεῖσθαι καὶ φέρειν τουτέστιν εἶναι Πρωτοσύγγελον, φορεῖν Μοναχικὸν Κουκούλιον τὸ σύμβολον τῆς ἀγαμίας καὶ τῆς τοῦ κόσμου αὐταπαρνήσεως, κείρειν Μοναχοὺς καὶ Μοναχάς, ποιεῖν Μικροσχήμους καὶ Μεγαλοσχήμους καὶ ἡγουμενεύειν Μονα-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

στηρίων; Ὁ κοσμικὸς Ἱερεὺς, ὃς μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσει τῇ γυναικί τὰ τῶν αμεριμνούντων τῶν τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσωσι τῷ Κυρίῳ!... Ὁποία ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ἑωσφόρου!... (α, Κρθ. 32. ΑΒ.′ Καν. ζ′ Σαρδ ιθ′ Γαγγρ. ιθ′). Ὅτι οὗτος τοιαῖσδε ἀγυρτίαις καὶ γοητείαις χρώμενος, ἀσεβεῖ περὶ τὴν Πίστιν καὶ βεβηλοῖ τὸ Ἀγγελικὸν Σχῆμα, τὴν Μοναχικὴν Πολιτείαν.

16 Ἐπιτρέπουσιν οἱ ἱεροὶ Κανόνες τῷ οἰκέτῃ τοῦ Ἐπισκόπου ὑπερτίθεσθαι τῷ Ἀρχιμανδρίτῃ, ἀρνεῖσθαι τὴν ὀφειλουμένην αὐτῷ τιμήν; (Ἀρθ. 15, 30. Δευτ 17. 12. Λου. 14, 7, 8, 11. Α′ Οἰκμ. Καν. ιη. ΣΤ′, Οἰκμ. ζ′ Ξ Οἰκ. ια′ Σαρδ. ιδ′ Καρθ. η′) Ὅτι οὗτος οὕτως ἀσεβεῖ περὶ τὴν Πίστιν καὶ λυμαίνεται, ἀναστατόνει καὶ ἀνατρέπει τὴν Ἐκκλησιαστικὴν εὐκοσμίαν καὶ διακόσμησιν, (α. Κορ. 14, 33. Αποστ′ Διατ. Π.′ λα′ Ζ′ Οικμ. Καν. ιδ.′ Ἀντ. κα′).

17 Ἀπιτρέπουσιν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες τῷ οἰκέτῃ του Ἐπισκόπου ὑποσκελίζειν τὸν διδάσκαλον τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀρνεῖσθαι τὴν ὀφειλομένην αὐτῷ τιμὴν (Μτ. 5, 19, 10, 14, 20, 40. Πρξ. 28, 10. α, Τιμ. 5, 17. α, Θεσ. 2, 9. Ἑβρ. 13, 7. Ἀποστ. Διατ. Ζ.′ ι′). Ὅτι οὗτος οὕτως ἀσεβεῖ περὶ τὴν Πίστιν, καταπατεῖ τὰς Θείας Ἐντολὰς καὶ καταφρονεῖ τοὺς Κήρυκας, Εὐαγγελιστὰς, καὶ Διδασκάλους τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως.

18 Ἐπιτρέπουσιν οἱ ἱεροὶ Κανόνες τῷ οἰκέτῃ τοῦ Ἐπισκόπου περιφρονεῖν καὶ καταπατεῖν τὰ Ἐνταλτήρια Γράμματα τοῦ Ἐπισκόπου αὐτοῦ; Ὅτι οὗτος οὕτως τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπειθεῖ, αὐτῇ ἀντιτιθέμενος καὶ ταύτην ὑπερφρονῶν καὶ καταφρονῶν) Μτ. 18, 17. β, Θεσ. 3, 14. Ἑβρ. 13, 17. 6. Ιω. 10.

19 Ἐπιτρέπουσιν οἱ ἱεροὶ Κανόνες Ἱερεῖ Ἱερουργοῦντι μνημονεύειν ἐν Πανηγύρει καὶ Ἐκκλησίᾳ ἑορταζούσῃ μνημονεύειν, ὡς Πατριάρχης ἢ Πρόεδρος Ἱερᾶς Συνόδου βασιλείου ἢ Αὐτοκρατορίας, Πατριαρχῶν ἢ Ἱερῶν Συνόδων Ἀνατολῆς, Ἄρκτου καὶ Μεσημβρίας καὶ ἐν ἐριθείᾳ, τύφῳ καὶ ἀλαζονείᾳ ἐφημεῖσθαι ακαὶ ὑπὲρ τοῦ προσκομιζοντος τὰ Τίμια Ἅγια Δῶρα ταῦτα Σταύρου τοῦ Αἰδεσιμωτάτου Σεβασμιωτάτου Πρωτοσυγκέλου τῆς σεβασμιωτάτης καὶ ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Κεφαλληνίας, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ ἐφημεῖσθαι «Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα» ὑποσκελίζοντι καὶ ἀτιμάζοντι οὕτω τὸν ἴδιον Ἐπίσκοπον; Ὅτι οὗτος οὕτως ἀσεβεῖ περὶ τὴν Πίστιν, καταφρονεῖ τὴν Ἀποστολικὴν Παράδοσιν καὶ βεβηλοῖ τὰ Ἅγια Μυστήρια τῆς Θείας Εὐχαριστίας καὶ τῆς Ἱερωσύνης.

20 Ἐπιτρέπουσιν οἱ ἱεροὶ Κανόνες Ἱερεῖ ἀντιποιεῖσθαι τὰς ὑπὲρ αὐτὸν πνευματικὰς καὶ ἁγιαστικὰς ἐξουσίας τοῦ Ἀρχιερέως, ἃς αὐτὸς ἐν τῇ Χειροτονίᾳ αὐτοῦ εἴληφε παρὰ τῆς Θείας καὶ Τελεταρχικῆς Χάριτος καὶ ἀναγινώσκειν, μεγάλῃ καὶ σοβαρᾷ τῇ φωνῇ, τοὺς Ἱερεῖς ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἔχοντι ὡς Μέγας Ποντίφηξ, τοῖς κεκοιμημένοις τὴν συγχωριτικὴν τοῦ Ἀρχιερέως Εὐχὴν, καὶ λύειν τὸν «ἄλυτον δεσμὸν» ὃν ὁ Ἀρχιερεὺς ἔδησεν, ἢ τὸν «ἀβρύτατον ἀφορεσμὸν» ὃν ὁ Ἀρχιερεὺς ἀφώρισεν; (Α′. Οἰκ. ιη′ ς′ Οἰκμ ζ′ Μτ. 5, 13. 23 13 Λου. 14, 35. Καρθ′ η′ Ἀρθ. 15, 30. Λευτ. 17, 12). Ὅτι οὗτος οὕτως ἀσεβεῖ περὶ τὴν Πίστιν καὶ ἀτιμάζει καὶ βεβηλοῖ τὸ ἱερὸν Μυστήριον τῆς Ἀρχιερωσύνης,

21. Ἐπιτρέπουσιν οἱ ἱεροὶ Κανόνες Ἱερεῖ, ἐνδεδυμένῳ τὴν τῆς Ἱερατείας Χάριν, καὶ λιτανεύοντι τὸν θαυματουργὸν καὶ θεοφόρον Πατέρα ἡμῶν Ἅγιον Γεράσιμον, τὸν τῆς Κεφαλληνίας Πρόμαχον, « τὸν τῶν Ὀρθοδόξων προστάτην καὶ ἐν σαρκὶ Ἄγγελον», τὸν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἀναφανέντα καύχημα Ὀρθοδοξίας», ἐπιτρέπουσιν, λέγω, αὐτῷ ἐκτοπίζειν καὶ ὑπερβάλλλειν τὸν Ἅγιον καὶ λιτανεύειν αὐτὸν ἑαυτὸν, ὁ Παπασταῦρος τὸν Παπασταῦρον!.... Καὶ οὕτω φωτογραφεῖσθαι ἔχων ἑαυτὸν μὲν πρὸ τοῦ Ἁγίου, τὸν Ἅγιον δὲ εἰς τὰ ὀπίσθια αὐτοῦ;... (Ἀρθ. 15, 30). Ὅτι οὗτος οὕτως ἀσεβεῖ περὶ τὴν Πίστιν, περιφρονεῖ καὶ καταφρονεῖ τὸν Ἅγιον, καὶ «διὰ δόξης κενῆς ἐπιθυμίαν» τύφῳ καὶ ἀλαζονείᾳ σκοταζόμενος, ὑπερφρονεῖ τοὺς Ἁγίους τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως.

22 Ἐπιτρέπουσιν οἱ ἱεροὶ Κανόνες Ἱερεῖ ἔν τινι κηδείᾳ προσκαλουμένῳ, μὴ προσέρχεσθαι, εἶτα δὲ «διὰ δόξης κενῆς ἐπιθυμίαν,» καταφθάνειν δρομαίως καὶ ἐπιπίπτειν ὡς γύψ ἐπὶ τῶν συναδέλφων Ἱερέων, ἐν δ' ὀργῇ καὶ θυμῷ καὶ μανίᾳ, ἐνδύεσθαι τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἀπεκδύεσθαι τὴν ἱερατικὴν στολὴν, ἐξέρχεσθαι τοῦ Ναοῦ, ἐπανέρχεσθαι, εἰς τὸν Ναὸν, εἶτα ἐν τοιαύτῃ ἀταξίᾳ νοὸς καταργεῖν ὡς ἄκυρα τὰ μέχρι τοῦδε ἱεροτελεσθέντα, ὡς εἰ ἐγένοντο ὑπὸ Αἱρετικῶν ἢ ἀνιέρων Ἱερέων, καὶ ἄρχεσθαι αὐτὸν ἐκ νέου τῆς Νεκροσίμου Ἀκολουθίας, ἐκφωνοῦντα αὖθις «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν κ. τ. λ.» Ὅτι οὗτος οὕτως ἀσεβεῖ περὶ τὴν Πίστιν, ἀτιμάζει τοὺς νεκροὺς, βεβηλοῖ τὰ Ἅγια, καὶ καταργεῖ τὸ ἱερὸν Μυστήριον τῆς Ἱερωσύνης.

23 Ἐπιτρέπουσιν οἱ ἱεροὶ Κανόνες Ἱερεῖ ἱερουργοῦντι ὑπὸ μανίας καταλαμβάνεσθαι, ἐπιτιμίζειν καὶ ὑβρίζειν τοὺς ψάλτας καὶ τοὺς Ἐπιτρόπους τῆς Ἐκκλησίας; Ὅτι οὗτος οὕτως ἀσεβεῖ περὶ τὴν Πίστιν, ἀθετεῖ τὰς Ἐντολὰς, καταφρονεῖ τοὺς Κανόνας, καὶ βεβηλοῖ τὸν Οἶκον τοῦ Θεοῦ.

24 Ἐπιτρέπουσιν οἱ ἱεροὶ Κανόνες Ἱερεῖ, ἐνδεδυμένῳ τὴν τῆς Ἱερατείας Χάριν, καὶ τὴν Θείαν Μυσταγωγίαν ἱερουργοῦντι ἐξέρχεσθαι τῶν ἱερῶν Βημοθύρων καὶ δι'

ἀργυρᾶς ταμβακοθήκης προσφέρειν ἐπιδεικτικῶς, «διὰ δόξης κενῆς ἐπιθυμίαν», τοῖς ἐκ τῶν λαϊκῶν οἰκείοις ταμβάκον, ὡς προδόρπιον καὶ ὡς προσφορὰν εὐωδίας εὐαρέστου εἰς τὴν Θείαν Εὐχαριστίαν. Ἢ ἐν ταῖς Ἑσπεριναῖς Ἀκολουθίαις, ἐνδεδυμένῳ τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, περιφέρεσθαι ὡς ἐν τῷ ἰδίῳ κοιτῶνι, ἐν τῷ Οἴκῳ τοῦ Κυρίου, καὶ ὅτε μὲν ἔχειν τὰς χεῖρας ἐν τοῖς θυλακείοις τῶ ἱματίων αὐτοῦ, ποτὲ δὲ ἐξάγειν ταμβακοθήκην καὶ ταμβακίζεσθαι, καὶ ἄλλοτε ἐκτειλίσσειν μακρὸν χειρόμακτρον καὶ ἀργῶς καὶ σοβαρῶς ἀπομάσσεσθαι τῆς ῥινὸς τοὺς ταμβάκους πτερνιζόμενος καὶ ῥεγχόμενος, καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτα ἐξακολουθεῖν ποιεῖν ἀλληλοδιαδόχως πρὸς καταφρόνησιν τοῦ Οἴκου Κυρίου καὶ τῶν Ἐκκλησιαζομένων Χριστιανῶν;.... Ὅτι οὗτος οὕτως ἀσεβεῖ περὶ τὴν Πίστιν καὶ βεβηλοῖ τὰ Ἅγια Μυστήρια.

25. Ἐπιτρέπουσιν οἱ ἱεροὶ Κανόνες Ἱερεῖ, ἐνδεδυμένῳ τὴν τῆς Ἱερατείας Χάριν καὶ ἱερουργοῦντι τὰ Ἄχραντα καὶ φρικτὰ Μυστήρια, ἀπεκδύεσθαι καὶ ἀποσχίζειν τὰ ἱερὰ αὐτοῦ Ἄμφια, ὑπὸ θυμοῦ καὶ μανίας κατεχομένῳ καὶ ἐξέρχεσθαι τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, ὅπως διαπληκτισθῇ πρὸς τοὺς ἔξω, «διὰ δόξης κενῆς ἐπιθυμίαν, εἶτα δὲ, ἐν τοιαύτῃ διαταράξει νοός, ἐπαμφιέννυσθαι τὰ ἱερὰ Ἄμφια καὶ συνεχίζειν, ὡς ἔτυχε, τὴν οὕτω διασπασθεῖσαν ἱερουργίαν τῶν Θείων καὶ Ἀχράντων Μυστηρίων; Ὅτι οὗτος οὕτως ἀσεβεῖ περὶ τὴν Πίστιν καὶ βεβηλοῖ τὰ Ἅγια Μυστήρια.

Τίς δ' ἂν δυνηθείη ἀπαριθμῆσαι Πανιερώτατε Δέσποτα, τὰς Παρανομίας καὶ τὰς ἀτελευτήτους ἀσεβείας αὐτοῦ, ἃς πᾶσα ἡ νῆσος οὐ παύεται ἱστορουμένη; Καὶ τῷ σφόδρα ἱκανοτάτῳ ἐπιλείψεται ὁ χρόνος διηγουμένῳ. Τοὺς δὲ τοιούτους, κατηγοροῦντας ἀδελφοὺς ἐλέγχειν ἀποδέχεσθαι οἱ ἱεροὶ Κανόνες (Β'

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Οἰκμ. ΣΓ΄ Δ΄ Οἰκμ. κα Κρθ. ή).

Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος!... Ἰδού, Πανιερώτατε, ὁ ἄνθρωπος, ὅν «οὐκ ἐᾷ καθεύδοιν» ἡ μέριμνα τῆς Ἐκκλησίας;.... Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος, ὅν «κατατρώγει ὁ ζῆλος τοῦ Οἴκου τοῦ Θεοῦ!...» Ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁμαρτίας ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας!...» (Β, Θεσ. 2, 3). Ὁ ἄνθρωπος ὁ «ἐν Νόμῳ καυχώμενος καὶ διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ Νόμου τὸν Θεὸν ἀτιμάζων!...» (Ρωμ. 2, 23.) Ὁ ἄνθρωπος, ὅς «Θεὸν ὁμολογεῖ εἰδέναι τοῖς δ' ἔργοις ἀρνεῖται!...» (Τίτ. 1, 16). «Αἰδώς,» ἐνουθέτουν οἱ Σικυώνιοι Ἱπποκλείδην τὸν Ἀθηναῖον, ὀρχούμενον ἀσέμνως, «Αἰδὼς Ἱπποκλείδη!...» Ἀλλ' «οὐ φροντίς» ἀπεκρίνετο αὐτοῖς ὀρχούμενος Ἱπποκλείδας ὁ Ἀθηναίος, Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδη!...

«Τοὺς βλασφήμους, ἐπαναλαμβάνει ὑμῖν ὁ χρυσοῦς τὴν γλῶτταν καὶ τὸ στόμα Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, τοὺς βλασφήμους τοὺς κατὰ τὴν πόλιν κολάζειν καὶ σωφρονίζειν· τοὺς εἰς τὸν Θεὸν ὑβρίζοντας καὶ παραινοῦντας κατέχειν.... Εἰ γὰρ τοὺς τὰ τοιαῦτα τολμῶντας ἐκολάζομεν, οὐκ ἂν ταῦτα ἐξέβη νῦν ἅπερ ἐξέβη... Τὸ ἁμάρτημα γέγονεν ὀλίγων καὶ τὸ ἔγκλημα κοινόν... Κολάσωμεν τῶν βλασφημούντων τὴν μανίαν, σωφρονίσωμεν αὐτῶν τὴν διάνοιαν, προνοήσωμεν αὐτῶν τῆς σωτηρίας... Μὴ περίδωμεν τὸν κοινὸν ὑβριζόμενον Δεσπότην. Μέγα τι τέξεται τῇ πόλει κακόν, τό τὰ τοιαῦτα περιορᾶν.»

«Ἐπικατάρατος πᾶς ἄνθρωπος ὅς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις τοῦ Νόμου τούτου ποιῆσαι αὐτούς·» (Δευτ. 27, 26.) «Ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς, ὅτι τὴν Διαθήκην Μου διεσκέδασεν» (Γεν. 17, 14) «Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλ' ἀνα-

βαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής.» (Ἰω. 10, 1) «Καὶ ἄνθρωπος ὅς ἂν ποιήσῃ ἐν ὑπερηφανίᾳ... ἀποθανεῖται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, καὶ ἐξαρεῖτε τὸν πονηρὸν ἐξ' Ἰσραήλ.» (Δευτ. 17 12). «Ἐὰν δὲ καὶ τῆς Ἐκκλησίας παρακούσῃ ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης» (Μτ. 18, 17). «Ἀθετήσας τις Νόμον Μωσέως χωρὶς οἰκτιρμῶν, ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶν μάρτυσιν, ἀποθνήσκει. Πόσῳ δοκεῖτε χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ Αἷμα τῆς Διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος, ἐν Ὧ ἡγιάσθη, καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς Χάριτος ΕΝΥΒΡΙΣΑΣ... φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.» (Ἑβρ. 10, 28. 31). —«Ἕκαστον ἐμμένειν τάξει τῇ δοθείσῃ αὐτῷ καὶ μὴ ὑπερβαίνειν τοὺς ὅρους... ὑφαρπάζοντες ἑαυτοῖς ἀξιώματα τὰ μὴ διδόμενα καὶ ἐπιτρέποντες ἑαυτοῖς τυραννικῶς ἃ μὴ ἔχουσιν ἐξουσίαν διδόναι... ὥσπερ οἱ Κορεῖται καὶ ὁ βασιλεὺς Ὀζίας... γενόμενοι οἱ μὲν πυρίφλεκτοι... ὁ δὲ κατὰ τοῦ μετώπου λεπρός... Ἤδη γὰρ τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τῆς ἑαυτῶν ματαιότητος... Εἰ δέ τις πέραν τῆς Παραδόσεως προσιέναι ἐβούλετο, θάνατος ἦν τὸ ἐπιτίμιον.» (Ἀποστ. Διατγ. Η! μ ς!).

«Οὐδὲν γὰρ τῶν παρανόμως καὶ ἀτάκτως παρυφισταμένων πρόκριμα τῶν κανονικῶς ὑφισταμένων ἀποσπᾶσθαι δύναται,» (ΑΒ΄ Συνόδ. Καν. ζ΄). «Εἰ δὲ προϊόντος τοῦ χρόνου ψυχικόν τι ἁμάρτημα (θανάσιμον, οἷον ὑπερηφανία, ἔχθρα φθόνος, ὀργὴ ἐριθεία, (Ἐξομλ. σ. 14 5 Γαλ. 5, 19 21). εὑρεθείς περὶ τὸ πρόσωπον, καὶ ἐλέγχοιτο ὑπὸ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων (ἢ καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ) πεπαύσθω ὁ τοιοῦτος τοῦ Κλήρου.» (Α! Οἰκμ. 6΄).

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

«Ἴσμεν γὰρ καὶ αὐτοὶ πλεονάκις, διὰ τὴν ὀλίγων ἀναισχυντίαν, τὸ θεῖον καὶ σεβασμιώτατον ὄνομα τῆς Ἱερωσύνης εἰς κατάγνωσιν ἐληλυθέναι. Εἰ τοίνυν τὶς παρὰ τὰ πᾶσιν δόξαντα τολμήσει, σπουδάζων τύφῳ μᾶλλον καὶ ἀλαζονείᾳ ἢ τὸ Θεῷ ἀρέσαι, ἕτερόν τι διαπράξασθαι, ἤδη γινωσκέτω ἐγκλήματι ἀπολογίας ὑπεύθυνον καθίστασθαι, καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς Ἐπισκοπῆς ἀποβάλλειν.» (Σαρδ. Καν. ιθ). «Τοὺς ἐν καταφρονήσει τιθεμένους τοὺς ἱεροὺς Κανόνας... ἀνάθεμα.» (Ἡ ἐν Κωνστ. Σύνοδ. Πρακτ. Συνόδ. Τόμ. Β΄. σ. 977). «Σὺ ἐπίγνωσιν ἀπώσω, κἀγὼ ἀπώσομαί σε τοῦ μὴ ἱερατεύειν Μοι». (Ὠσ. 4, 6).

Ἠκούσατ', εἴδατ' ἐμάθατε, Πανιερώτατε Δέσποτα. Συμμορφωθέντες οὖν τῷ νόμῳ ᾧ ἐπικαλεῖται ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν», κρίνεται κατὰ τὸν Νόμον καὶ τοὺς Προφήτας, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τοὺς Ἀποστόλους, τοὺς Κανόνας καὶ τοὺς Πατέρας, ὅπως ἕκαστος ἐμμένῃ ἐν τῇ ἰδίᾳ τάξει, καὶ μὴ καταφρονῇ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, λέγων· «Ἡμάρτηκα καὶ τί μοι ἐγένετο;» Ὅπως μὴ τὸ ἁμάρτημα τῶν ὀλίγων, ἔγκλημα γίνεται κοινόν, καὶ διὰ τὴν τῶν ὀλίγων ἀναισχυντίαν, τὸ θεῖον καὶ σεβασμιώτατον ὄνομα τῆς Ἱερωσύνης εἰς κατάγνωσιν ἔρχηται, καὶ μὴ τὰ τοσαῦτα κακὰ εἰρήνη προσαγορεύηται καὶ μὴ διασκεδάζηται ἡ Διαθήκη Κυρίου καὶ ὁ Νόμος Κυρίου ἀθετῆται, καὶ παρορᾶται ΥΒΡΙΖΟΜΕΝΟΣ ὁ κοινὸς ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

Εἰμὶ Εὐπειθέστατος

† ἈΡΧ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ Ε. ἹΓΓΛΕΣΗΣ

ἐν Ἱερεῦσιν ἐλάχιστος.

Ἐκ τῆς Ἐφημερίδος «ἡ Κεφαλληνία» ἀριθ. 79 τοῦ ἔτους 1869

Ἡ Α. Πανιερότης ὁ Σεβασμιώτατος ἡμῶν Ἀρχιερεύς, πληροφορημένος ὤν περὶ τῆς Ἐθνικῆς καὶ Θρησκευτικῆς σπουδαιότητος τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Λόγων ὡς καὶ περὶ τῶν ἱερατικῶν ἀρετῶν καὶ τοῦ ἀμέμπτου θρησκευτικοῦ βίου τοῦ συμπολίτου ἡμῶν Πανοσιολογιωτάτου Χριστοφόρου Ε. Ἰγγλέση Ἱερέως, Διδ. τῆς Ὀρθ. Χρ. Θεολογίας, ἐκ τῶν τροφίμων τῆς ἐν Χάλκῃ Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, νῦν δ' Ἱεροκήρυκος τοῦ Νομοῦ Κερκύρας, εὐηρεστήθη ν' ἀποστείλῃ αὐτῷ τὴν κατωτέρω Ἐκκλησιαστικὴν ἐπιστολήν, ἵνα ἔτι ἐνισχύσῃ καὶ ἐνθαῤῥύνῃ αὐτὸν πρὸς τὸ πολύπονον καὶ πολύμοχθον Εὐαγγελικὸν ἔργον τοῦ Ἱεροκήρυκος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ὁ Μητροπολίτης Κεφαλληνίας Σπυρίδων

Πρὸς τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἱερέα Χριστόφορον Ε. Ἰγγλέσην Διδ. τῆς Ὀρθ. Χρ. Θεολογίας καὶ Ἱεροκήρυκα τοῦ Νομοῦ Κερκύρας.

Τέκνον ἐμοὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ περιπόθητον!

Ἡ ἀγαθὴ φήμη ἡ παρακολουθήσασά σε, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ πανταχοῦ συνοδεύουσά σε· ἡ ἀγαθὴ φήμη τῆς ἐν Κερκύρᾳ ἡσύχου καὶ ἐναρέτου πολιτείας σου καὶ τῆς πολυζύλου σπουδαιότητος τῶν σῶν Ἐκκλησιαστικῶν λόγων, τῶν γεμόντων ἀληθοῦς καὶ σώφρονος Ἐθνικοῦ καὶ Ἐκκλησιαστικοῦ ζήλου, ἐνέπλησέ με πνευματικῆς γλυκυθυμίας καὶ ἐνεποίησέ μοι ἐνδόμυχον ὑπόμυχον ὑπόληψιν καὶ σεβασμόν, καὶ ἠνάγκασέ με ὅπως καὶ μακρόθεν, [illegible] παρούσης Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιστολῆς [illegible] ἀσπασθῶ τὴν ποθητὴν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

κεφαλὴν σοῦ τοῦ ἀγλαοῦ τέκνου τῆς ἐμῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐμῆς Μητροπόλεως, καὶ συγχαρῶ σοι ὁλοψύχως διὰ τὸν ἄκρον ἐθνικὸν καὶ θρησκευτικὸν ζῆλον σου, καὶ τὴν θεοφιλῆ χρηστότητα τῆς ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ εὐαγγελικῆς διαγωγῆς του, καὶ εὐχηθῶσι τὰ αἰσιώτερα καὶ τὰ κρείττονα καὶ ἐπὶ πάντων τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη σοι διαπαντός.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ τὴν 27 Νοεμβρίου 1868.

Ὁ πρὸς Θεὸν εὐχέτης
† ΣΠΥΡΙΔΩΝ
Μητροπολίτης Κεφαλληνίας.

«Πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν δημοσιεύομεν καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ πεπαιδευμένου καὶ ἐναρέτου ἡμῶν συμπολίτου, ἐν ᾗ ἀληθῶς αναφαίνονται αἱ σεμναὶ ἀρεταί του, οἵτινες παρεκίνησαν τὸν ἡμέτερον Ἀρχιερέα εἰς τὴν πρὸς αὐτὸ ἐπιστολήν του.»

ΣΠΥΡΙΔΩΝΙ τῷ Ὁσιωτάτῳ καὶ Ἁγιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Κεφαλληνίας, τῷ ἐμῷ Πατρὶ καὶ Ἱεράρχῃ.

Σεβασμιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα!

Μετὰ χαρᾶς πλείστης καὶ υἱϊκῆς εὐγνωμοσύνης ἀνεκφράστου, καὶ σεβασμοῦ βαθέως ἠσπάσθην τὴν πατρικὴν καὶ ποιμενικὴν Ἐπιστολήν, ἣν ἡ Υ. Πανιερότης εὐηρεστήθη νὰ μ' ἀπευθύνῃ τιμῶσα τὴν ἐμὴν ταπεινότητα, ἀσπαζομένη καὶ ἐγκρίνουσα καὶ κυροῦσα τὴν ἐμὴν Διδασκαλίαν, εὐχομένη με καὶ ἐμψυχοῦσα με, ὅπως μετὰ ζήλου πίστεως καὶ ἀγάπης ἔτι αὐξούσης ἐκπληρῶ σταθερώτερον τὸ Εὐαγγελικὸν ἔργον μου, τὸ Θεαρχικὸν καὶ Θεόσοτον Κήρυγμα τοῦ Ἐνσαρκωθέντος Σωτῆρος Χρι-

Ἡ Υ. Πανιερότης, ἐπαγρυπνοῦσα καὶ παρακολουθοῦσα μακρόθεν τοὺς ἐν τῷ Ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου κοπιῶντας γεωργούς, εὗρε κἀμέ, τὸ ταπεινὸν αὐτῆς τέκνον, τὸ ταπεινῶς καὶ ἀφανῶς ἐργαζόμενον, ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ μὲν ἀλλὰ γῇ Κυρίου ἀγαθῇ καὶ τιμίᾳ, καὶ ἔσπευσεν αὐθόρμητος ὅπως ἐγκρίνῃ καὶ ἐξάρῃ τὴν μετριότητα τῶν ἐμῶν Ἐκκλησιαστικῶν Λόγων, καὶ τὴν εὐτέλειαν τῆς ἐμῆς βιοτῆς ἣν, ἡ Ὑμετέρα ἀγαθοτάτη Πατρότης ἱεροπρεπῶς ἐνθαῤῥύνει.

Ἡ Υ. Πανιερότης, ἣν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο Ἐπίσκοπον ἐν Ποίμνῃ Χριστοῦ Ἐκλεκτῇ, οὕτω ποιμένουσα καὶ οὕτω ἀγαθοπρεπῶς πολιτευομένη ἀνέμνησέ μοι τοὺς ἀρχαίους τῆς Ἐκκλησίας Θεοφόρους Ποιμένας, οἵτινες, κατὰ μίμησιν τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ, μαθητῶν οὐ μόνον τῆς ἑαυτῶν Ποίμνης ἐκήδοντο ἀλλὰ καὶ πάσης Ποίμνης Χριστοῦ καὶ εἶχον τὴν μέριμναν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ἀποστέλλων, ἐν τοῖς Ποιμνίοις Αὐτοῦ, οὕτω σεβασμίους Ποιμένας, καὶ ἀποδιδῶν Χάριν καὶ Ἔλεος τῷ λαῷ Αὐτοῦ.

Δεόμενος τῶν Εὐχῶν τῆς Υ. Πανιερότητος πρὸς μείζονα καὶ κρείττονα ἐμὴν προκοπήν, καὶ ἀσπαζόμενος τὴν ἁγίαν αὐτῆς δεξιάν, εἰμὶ εἰσαεί.

Τὸ ταπεινὸν καὶ εὐπειθὲς αὐτῆς τέκνον
Ὁ Ἱεροκῆρυξ τοῦ Ν. Κερκύρας
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ Ε. ΙΓΓΛΕΣΗΣ.
ἐν Ἱερεῦσιν ἐλάχιστος.

Ἐν Κερκύρᾳ τὴν α΄. Δεκεμβρίου 1868.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἐκ τῆς ἐφημερίδος «ἡ Κεφαλληνία» ἀριθ. 110 τοῦ ἔτους 1869

Ἀριθ. 679.
Διεκ. 279.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Πρὸς τὸν Αἰδεσιμολογιώτατον ἐν Ἱερομονάχοις Χριστόφορον Ε. Ἰγγλέσην Μέγαν Ἀρχιμανδρίτην καὶ Ἱεροκήρυκα τοῦ Νομοῦ Κερκύρας.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ αὕτη Ἀρχή, πληροφορουμένη τὴν εὐάρεστον ὑμῶν καὶ θεοφιλῆ διαγωγὴν καὶ τὴν μετὰ ζήλου ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν καὶ καθηκόντων ὑμῶν εὐηρεστήθη νὰ κοσμίσῃ ὑμᾶς μὲ τὸ τοῦ Μεγ. Ἀρχιμανδρίτου τῆς Μητροπόλεως ταύτης ἀξίωμα, πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ ζήλου καὶ ἀξίας ὑμῶν. Ὅθεν πρὸς σύστασιν καὶ ἀσφάλειαν ἀποστέλλωμεν ἐσώκλειστον τὸ ἐνταλτηριῶδες γράμμα τῇ Σῇ Πανοσιολογιότητι εὐχόμενοι αὐτήν.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τὴν 14 Αὐγούστου 1869.

Ὁ πρὸς Θεὸν Εὐχέτης
† ΣΠΥΡΙΔΩΝ
Μητροπολίτης Κεφαλληνίας

Ἀριθ. 250.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ

ΕΛΕῼ ΘΕΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

Ἡ Ταπεινότης Ἡμῶν ἀκριβῶς γιγνώσκουσα τὴν θεοφιλῆ χρηστότητα τῆς ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ Εὐαγγελικῆς διαγωγῆς τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἱερέως Χριστοφόρου Ε. Ἰγγλέση Διδ. τῆς Ὀρθ. Χρ. Θεολογίας, καὶ Ἱεροκήρυκος τοῦ Νομοῦ Κερκύρας καὶ τὴν πολύτιμον σπουδαιότητα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν λόγων αὐτοῦ γεμόντων ἀληθοῦς καὶ σώφρονος ἐθνικοῦ καὶ Ἐκκλησιαστικοῦ πνεύματος, ηὐδόκησε νὰ χορηγήσῃ αὐτῷ τὸ τοῦ Μ. Ἀρχιμανδρίτου ἀξίωμα, ἵνα ἔχῃ τὸν πρῶτον τόπον πάντων τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Μητροπόλει Ἱερέων καὶ κληρικῶν ἀξιωμάτων, θυμιᾶται τρὶς, ζώννυται τὸ Ἱερὸν Ἐπιγονάτιον ἐν ταῖς θείαις καὶ Ἱεραῖς Λειτουργείαις καὶ ἀπολαμβάνῃ παρά τε τῶν Ἱερέων καὶ τῶν ἐγκατοίκων τῶν κατὰ πνεῦμα μοι τέκνων εὐσεβῶν χριστιανῶν πᾶσαν τὴν ἀνήκουσαν τῷ Ἱερῷ αὐτοῦ ἀξιώματι κατὰ χρέος τιμὴν ἀγάπην καὶ σέβας. Πρὸς γὰρ τοῦτο ἐξεδώκαμεν τὸ Ἡμέτερον Ἀρχιερατικὸν τοῦτο Γράμμα, βεβαιωμένον τῇ Ἡμετέρᾳ ὑπογραφῇ καὶ Ἀρχιερατικῇ Σφραγίδι καὶ ἐπεδώκαμεν τῷ εἰρημένῳ Πανοσιολογιωτάτῳ Μ. Ἀρχιμανδρίτῃ Χριστοφόρῳ Ε. Ἰγγλέσῃ Διδ. τῆς Ὀρθ. Χρ. Θεολογίας.

Ἐν Ἀργοστολίῳ Κεφαλληνίας ἐκ τῆς Ἡμετέρας Μητροπόλεως 14 Αὐγούστου 1869.

Ὁ Μητροπολίτης Κεφαλληνίας

(Τ. Σ.) † ΣΠΥΡΙΔΩΝ

(Ἀνατύπωσις)

Ἐν Καλάμαις τὴν 8 Ἰανουαρίου 1879.

Ἐντιμότατε Κύριε Ἐμίν.

Ἐνταῦθα

Ἐξ Ἀθηνῶν ἔπεμψα ὑμῖν ἐπιστολήν μου, ὑπὸ ἡμερομηνίαν Δεκεμβρίου Κ. Π. δι' ἧς ἐγνωστοποίουν ὑμῖν, ὅτι ἄνθρωποι κακοήθεις, τὸν Θεὸν μὴ φοβούμενοι [illegible] ἀλήθειαν [illegible] αἰδούμενοι, διέδωσαν καὶ ἔγραψαν [illegible] αἰσχρὰ [illegible] περὶ ὑμῶν δημοσιευθέντα (ὅπερ [illegible] ἀνάξια οὐ μόνον τῆς ἐμῆς ἱερωσύνης καὶ τῶν χαρακτήρων μου αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐνα

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τιμωτάτης οἰκογενείας ὑμῶν, ἐπὶ τῷ βδελυρῷ καὶ ἀ-
σεβεστάτῳ σκοπῷ τοῦ ἠθικῶς ἐξαφανίσαι ἀπὸ τοῦ
προσώπου τῆς γῆς εὐσεβῆ καὶ ταπεινὸν λειτουργὸν τοῦ
Ὑψίστου. Τούτων ἕνεκα προτεκάλουν ἡμᾶς καὶ ἐξώρκι-
ζον ἐν ὀνόματι τοῦ φοβεροῦ καὶ μεγάλου Θεοῦ τοῦ ὑ-
πὸ παντὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους λατρευομένου καὶ ἐν
τῇ ζωῇ τῶν πεφιλημένων τέκνων ὑμῶν, νὰ μοὶ γρά-
ψητε σαφῶς καὶ καθαρῶς εἰ εἴδετε σχῆμά μού τι ἀ-
νόητον ἢ νεῦμά μου τι ἀπρεπές, ἢ παρ' ἄλλου τοι-
οὗτόν τι ἐμάθετε, ἢ λόγον μου ἠκούσατε ἄσεμνον
ἢ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀπᾴδοντα πρὸς τὴν ἱερὰν
καὶ ὑψίστην Χριστιανικὴν Διδασκαλίαν. Ταῦτα καὶ νῦν
ἐπαναλαμβάνω ὑμῖν διὰ τῆς δευτέρας ταύτης ἐπι-
στολῆς μου.

Πεποιθώς, ἐντιμώτατε Κύριε, εἰς τὴν ἀκεραιότητα
τοῦ χαρακτῆρος ὑμῶν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὑψηλὴν συ-
ναίσθησιν τῆς στρατιωτικῆς ὑμῶν τιμῆς, ἀναμένω τα-
χεῖαν καὶ σαφῆ ἀπάντησιν.

Δέχθητι τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς βαθείας
καὶ ἐξόχου ὑπολήψεώς μου.

'Ο ὑμέτερος φίλος

(ὑπογρ.) ✝ Ἀρχιμ. Χριστοφόρος Κ. Ἰγγλέσης.

Τρισέβαστε Ἀρχιμανδρῖτα Κύριε Ἰγγλέση.

Ἀμφοτέρας τὰς σεβαστάς μοι ἐπιστολάς σας, ἤτοι
καὶ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τὴν ἐντεῦθεν, σταλείσας μοι ἐ-
κομισάμην, καὶ σᾶς πληροφορῶ ὅτι, ἐπὶ τῆς πρώτης
σᾶς ἀπήντησα ἀπὸ 27 ἢ 28 π. μηνὸς εἰς Ἀθήνας
ταχυδρομικῶς, καὶ ἴσως ἕνεκα τῆς ἐκεῖθεν ἀναχωρήσεώς
σας δὲν ἐλάβετε τὴν ἐπιστολήν μου, ἢ ἐξ ἄλλης ἀγνώ-
στου μοι αἰτίας. Καὶ τότε ταῦτα περίπου σᾶς ἔγραψα
καὶ ἤδη τ' αὐτὰ ἐπαναλαμβάνων διαβεβαιῶ ὑμᾶς
ὅτι μετ' ἐκπλήξεως καὶ ἀγανακτήσεως ἅμα ἀνέγνωσα
τὰ καθ' ὑμῶν διαδοθέντα· πῶς ἠδυνήθησαν νὰ διαδώσω-

τοιαῦτα; ! Ἐγκαρδίως καὶ ἀφάτως ἐλυπήθην καὶ λυ-
ποῦμαι ἐπὶ ταῖς διαδοθείσαις καθ' ὑμῶν ὕβρεσι! Λίαν
δ' ἄπορον μοὶ φαίνεται πόθεν καὶ πῶς ἐχαλκεύθησαν τοι-
αῦται συκοφαντίαι ὡς μὴ ὤφειλε! Τὸ ἐπ' ἐμοὶ ὀφείλω
νὰ ὁμολογήσω ὡς αὐτόπτης κατὰ τὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ μου
ἔλευσίν σας τῇ παρακλήσει μου, ὅτι συμπεριεφέρθητε ὡς
ἀληθὴς λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου, καὶ νὰ ἐκφράσω μά-
λιστα ὑμῖν τὰς ἀπείρους εὐγνωμοσύνας μου ἐπὶ ταῖς
Χριστιανικαῖς διδασκαλίαις σας τῇ οἰκογενείᾳ μου, ὧν
δυστυχῶς ταχέως ἐστερήθην, καὶ νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ
πεισθῆτε ὅτι διατελῶ μεθ' ὅλης τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς
ὑπολήψεως καὶ ἄκρου σεβασμοῦ οἰκογενειακῶς.

'Ο ὅλος ὑμέτερος

(ὑπογρ.) Ἐμὶν Κοριτσᾶς.

Ἐν Καλάμαις τὴν 10 Ἰανουαρ. 1879.

"Ἀρθ. 27 περὶ ἐξυβρ. Νόμ. «Ὅστις καταμηνύει
εἰς τὴν ἀρχὴν ἕνεκα ἀξιοποίνου τινὸς πράξεως,
ἄνθρωπον τοῦ ὁποίου γνωρίζει τὴν ἀθωότητα
τιμωρεῖται ἐπὶ ψευδῆ καταμηνύσει μὲ φυλάκισιν δύο
μέχρι πέντε ἐτῶν».

Σημ. τοῖς Κ. Κ. κατὰ καιρὸν Ὑπουργοῖς. Ἔστω
καὶ τοῦτο αὐτοῖς ἓν ἔτι ἀκαταμάχητον πειστήριον
ὅπως, ὁσάκις ἡ τῆς ὑπηρεσίας Εἰσήγησις τοῖς εἰσα-
γάγει ἀποκρύφους κατηγορίας κατὰ τοῦ δεῖνος ἢ δεῖ-
νος δημοσίου ὑπαλλήλου, γενναίως φερόμενοι, τὴν κρυφί-
αν ταύτην κατηγορίαν δήλην ποιῶσιν τοῖς κατηγορου-
μένοις καὶ προσκαλῶσιν αὐτοὺς εἰς φανερὰν καὶ ἐλευ-
θέραν ἀπολογίαν· καὶ εἰ μὲν ἀληθεύσει ἡ κατηγορία
νὰ τιμωρηθῶσιν αὐθωρεί· εἰ δὲ ἡ ἐν παραβύστῳ κα-
τηγοροῦσα Εἰσήγησις ἀναφανεῖ συκοφάντης, τότε ἐξ
ἀμοιβαιότητος νὰ τιμωρηθῇ αὐτὴ παραχρῆμα, ὡς οὐχὶ
μόνον τὸν δημόσιον ὑπάλληλον συκοφαντοῦσα ὅπως κα-
ταστρέψῃ αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τὴν προϊσταμένην αὐτῆς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΛΣ2.ΦΛ0.0019

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ